

Motto: Każdy człowiek tworzy siebie samego.

Ani

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Edward WARCHAŁOWSKI (1885 - 1953)

Profesor Edward Warchałowski urodzony w październiku 1885 r. na ziemi kieleckiej, ukończył w roku 1911 studia na Konstantynowskim Instytucie Mierniczym w Moskwie, studiując równolegle na wydziale matematycznym moskiewskiego uniwersytetu. Już w czasie studiów, w latach 1908-1909 wykonuje swoje pierwsze samodzielne prace zawodowe związane z parcelacją wielkich majątków w Guberni Pskowskiej, a jako dyplomant i młody inżynier wykonuje poważne pomiary państwowe, realizując triangulację i niwelację Wilna w 1910 r., Tallina w 1911 r., oraz Bogorodską w latach 1912-1913. Równocześnie, już od 1910 roku rozpoczyna pracę pedagogiczną i naukową w Konstantynowskim Instytucie Mierniczym w Moskwie,

wykonując kolejno pracę doktorską pt. „Badanie instrumentu bazowego W. Struwe'go” i habilitacyjną na temat: „Niwelacja najwyższej dokładności” obecnie nazywana niwelacją precyzyjną. W roku 1915 zostaje powołany na docenta, zaś w roku 1918 na profesora i kierownika Katedry Geodezji oraz Rachunku Prawdopodobieństwa w tejże uczelni.

Pracując na obczyźnie i zdobywając pozycję autorytetu naukowego, całym sercem jest profesor Edward Warchałowski stale w Polsce. Gromadzona i pomnażana wiedza i doświadczenie mają owocować w kraju, przyczyniać się do rozwoju nauki i zawodu geodezyjnego w niepodległej ojczyźnie. W okresie lat pracy w Konstantynowskim Instytucie Miernictwa w Moskwie profesor Warchałowski publikuje dwie obszerne monografie naukowe: „Teoria błędów” i „Zarys Fotogrametrii” a także wiele artykułów naukowych w czasopiśmie - Ziemiemiernie Dielo.

Poza pracą w uczelni w latach 1919-1921 bierze profesor udział w organizowaniu radzieckiej służby geodezyjnej, jako kierownik wydziału naukowego, zastępca przewodniczącego Rady Technicznej i Członek Kolegium Zarządzającego Głównego Urzędu Geodezyjnego ZSRR.

Już w roku 1918 Koło Geometrów-Polaków w Moskwie, którego był członkiem założycielem i przewodniczącym, przesyła do Rządu Polskiego Memoriał, przedstawiający wnikliwy i szczegółowy projekt organizacji państwowej służby geodezyjnej oraz średniego i wyższego szkolnictwa geodezyjnego, wraz z projektem organizacji badań naukowych. Władze państwowe Polski międzywojennej nie doceniły zawartych w Memoriale postulatów. Podzielił on los wielu innych, zaprzeczonych w urzędowych biurkach memoriałów i projektów,

zmierzających do planowej organizacji wielu dziedzin gospodarki narodowej. Ale profesorowi Warchałowskiemu, danym było doczekać realizacji jego idei. Po drugiej wojnie światowej Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dekretem z 1945 r. powołał państwową służbę geodezyjną w Postaci Głównego Urzędu Pomiarów Kraju oraz Geodezyjny Instytut Naukowo-Badawczy. Przez wiele lat był profesor Warchałowski Prezesem tegoż Urzędu jak i dyrektorem Instytutu.

Jesień roku 1921 zastaje prof. Warchałowski już w Ojczyźnie, gdzie w grudniu rozpoczyna wykłady, zaś od 1 marca 1922 r. obejmuje kierownictwo pierwszej powołanej na Politechnice Warszawskiej Katedry Miernictwa i jako mianowany profesor zwyczajny.

Główną troską pierwszych miesięcy pracy Profesora na PW stanowią dwa problemy:

- 1) skompletowanie szybko fachowej kadry naukowo-dydaktycznej;
- 2) opracowanie nowoczesnego i odpowiadającego celom powołanego wydziału, programu.

Równocześnie z kształceniem pokolenia geodetów polskich, pracuje Profesor intensywnie naukowo, dając swój twórczy, o nieprzemijających walorach wkład do rozwoju tak geodezji polskiej jak i światowej. Wśród jego licznych oryginalnych prac, publikowanych w kraju i za granicą, wymienić można m.in. „Rachunek wyrównania według teorii najmniejszych kwadratów” (1923 r.), „Niwelacja precyzyjna” (1926 r.), „Triangulacja m. Warszawy” (1928 r.), „Wyrównanie triangulacji jako obserwacji pośrednich” (1931 r.), „Zastosowanie krakowianów w rachunku wyrównawczym” (1939 r.) Poza pracą naukową i pedagogiczną piastuje profesor w okresie międzywojennym w ciągu 10 lat funkcję dziekana Wydziału Geodezji oraz przez okres 3 lat Rektora PW.

Po wyzwoleniu w roku 1945 wiosną wraca natychmiast z kielecczyny do Warszawy, gdzie natychmiast przystępuje do odbudowy i organizacji zrujnowanej Politechniki Warszawskiej. Staje na czele Komitetu odbudowy oraz zostaje ponownie wybrany na Rektora tej uczelni. Mimo ogromu prac w Uczelni w GUPK i GINB intensywnie i twórczo pracuje naukowo. W roku 1952 wydaje m.in. fundamentalne dzieło pt. „Geodezja Wyższa”, przetłumaczone w kilka lat później na język angielski, oraz oryginalną pracę z zakresu nowych metod pomiarowych pt. „Triangulacja nowego typu”, przetłumaczoną na język angielski i francuski. Ponadto przygotowuje w roku 1954 „Rachunek wyrównawczy dla geodetów” oraz nowe wydanie „Niwelacji precyzyjnej” przetłumaczonej już po śmierci profesora na język angielski.

W dalszym ciągu bardzo aktywnie uczestniczy w pracach nad organizacją nauki, m.in. jako przewodniczący Polskiego Towarzystwa Astronomicznego, prezes Polskiego Komitetu Międzynarodowej Unii Geodezyjno-Geofizycznej i przewodniczący Komitetu Geodezji PAN.

Profesor Edward Warchałowski swą ponad czterdziestoletnią wyłożoną pracą spowodował osiągnięcie wysokiego autorytetu dla polskiej geodezji w świecie, a pozostawiony przez niego dorobek, zapewni mu nieprzemijającą, trwałą pozycję w rozwoju nauki. Jako nauczyciel i wychowawca wykształcił liczne kadry geodetów polskich, wpoił w nich umiłowanie zawodu oraz cześć dla pracy naukowej, służąc przykładem pracowitości, rozważi i bezkompromisowego stosunku do obowiązków.

Stanisław Pachuta

INTERWENCJE

W roku bieżącym większość ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej wprowadziło zasadę że wyrisy i wypisy wykonywane są przez pracowników ośrodków. Geodeci uprawnieni nie mają prawa ich wykonywać. Wielu naszych członków zwróciło się z prośbą do Stowarzyszenia o wyjaśnienie tej sprawy w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii

Poniżej zamieszczamy pismo SGP w tej sprawie wysłane do Głównego Geodety Kraju i odpowiedź skierowaną do Prezesa SGP.

Pan

Kazimierz BUJAKOWSKI

Główny Geodeta Kraju

Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich zwraca się z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie przyczyn odmowy poświadczania przez organy prowadzące ewidencję gruntów i budynków, zgodności wyrysów i wypisów z danymi zawartymi w operacie ewidencji gruntów, wykonanych przez geodetów uprawnionych (prowadzących działalność gospodarczą) oraz nadania cech dokumentu upoważniającego do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

Podstawą naszego wystąpienia jest duża liczba zgłoszeń geodetów uprawnionych (posiadających uprawnienia z art. 43 pkt.2), członków naszego stowarzyszenia, którym od pewnego czasu zabroniono wykonywania wyrysów z ewidencji gruntów jako dokumentów geodezyjnych do celów prawnych (wieczysto-księgowych i potrzeb sądowych) oraz odmawia się ich poświadczania zgodności z operatem ewidencyjnym. W/w twierdzą, że w tej sprawie niektórzy geodeci powiatowi wydali odpowiednie zarządzenia powiatowym ośrodkom dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Naszym zdaniem praktyka ta jest sprzeczna z przepisami prawa w tym z ustawą z dnia 17 maja 1987 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, ogranicza bowiem zakres działalności gospodarczej podmiotów powołanych tą ustawą do wykonania prac geodezyjnych i kartograficznych, a żaden z przepisów ustawy ograniczenia takiego nie wprowadza.

Wyrisy i wypisy z operatu ewidencyjnego stanowią podstawę do oznaczenia nieruchomości w księgach wieczystych i do ich wykonania ustawodawca upoważnia geodetów uprawnionych (art. 42 ustawy p. gik).

Czynności związane ze sporządzeniem wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego należą do prac geodezyjnych i kartograficznych w rozumieniu art. 2 pkt. 1 i 2 ustawy p. gik a do wykonania tych prac uprawnione są podmioty, o których mowa w art. 11 tej ustawy.

Wobec braku w ustawie enumeratywnego wyszczególnienia rodzaju prac, które składają się na użyte w ustawie pojęcie „prace geodezyjne i kartograficzne”, nie ma podstawy do twierdzenia, że wyrys z operatu ewidencyjnego nie jest pracą geodezyjno - kartograficzną.

Stan aktualnych danych w ewidencji gruntów i budynków jest różny w różnych jednostkach i obszarach ewidencyjnych w kraju, spowodowane jest to stosowaniem różnych technologii przy jej zakładaniu, różnym stopniem ich aktualizacji przez bieżące wprowadzanie zmian powstałych przy założeniu i utrzymywanych do chwili obecnej.

W wielu jednostkach ewidencyjnych wyrisy z operatu ewidencyjnego sporządzane były dotychczas wyłącznie przez podmioty, o których mowa w art. 11 ustawy po uprzednim sprawdzeniu danych ewidencyjnych ze stanem faktycznym i

prawnym w tym poprzez kontrolny pomiar granic, badanie ksiąg wieczystych (często i nieruchomości sąsiednich) oraz innych dokumentów dotyczących tytułu prawnego do nieruchomości. Praktyka ta prowadzi do aktualizacji danych ewidencyjnych lub ich weryfikacji na koszt stron zainteresowanych uzyskaniem wyrysu.

Ograniczenie prawa do sporządzania wyrysów wyłącznie do organu prowadzącego ewidencję gruntów i budynków - zwykle bez sprawdzenia danych w sposób, o którym mowa wyżej - niezależnie od stopnia aktualizacji danych ewidencyjnych może prowadzić do zakładania nowych ksiąg wieczystych lub aktualizacji działu I KW według stanu niezgodnego ze stanem faktycznym i prawnym. Usuwanie skutków takich zapisów jest bardzo pracochłonne, kosztowne a często niemożliwe wobec następstw prawnych, o czym informują nas geodeci ustanowieni jako biegli sądów okręgowych.

Geodeci uprawnieni (prowadzący działalność gospodarczą) zwracają uwagę na to; że dzisiaj ograniczono im zakres wykonywanych prac przez niemożność wykonywania wyrysów z ewidencji gruntów a jutro może dotyczyć to map jednostkowych do celów projektowych, gdy właściwy ośrodek dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej uzna że posiada aktualną mapę zasadniczą. Prowadzić to może do naruszenia ustawowej zasady polegającej na rozdzieleniu wykonawstwa geodezyjnego od administracji.

Pracownicy ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej a także organów prowadzących ewidencję gruntów i budynków powinni skupić się na bieżącej aktualizacji danych ewidencyjnych na podstawie wpływających dowodów zmian - z czym jest nie najlepiej - zamiast sporządzać wyrisy także w sytuacjach gdy jego wykonanie możliwe jest w postaci wydruku komputerowego.

SGP popierało i popierać będzie projekty przepisów w sprawie wysokości opłat (niemających) za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, mając na uwadze rozwój ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej z także lepszą obsługę osób z nich korzystających. Proponujemy utrzymanie ustawowego rozdzielenia wykonawstwa prac geodezyjnych od administracji kontroli i nadzoru. W związku z powyższym, uprzejmie prosimy o:

- Potwierdzenie w jakim zakresie (chodzi o obszar) występuje zakaz wykonywania wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego oraz odmowa poświadczania tych dokumentów sporządzanych przez jednostki wykonawstwa geodezyjnego, przez organ prowadzący kataster nieruchomości,
- Podanie podstawy prawnej w oparciu o którą geodeci powiatowi zakaz ten wprowadzili w życie, bowiem art. 24 ust. 3 ustawy p.g i k takiej delegacji nie daje.

Prezes Zarządu Głównego
Stowarzyszenia Geodetów Polskich
Kazimierz Czarnecki
prof. dr hab. inż. Kazimierz Czarnecki

Pan

prof. dr hab. inż. Kazimierz Czarnecki

Prezes Zarządu Głównego

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

00-043 WARSZAWA, ul. Czackiego 3/5

Szanowny Panie Profesorze,

W odpowiedzi na pismo **Pana Profesora** z dnia 9.08.2000 r. uprzejmie

informuję, co następuje.

Zgodnie z art. 7d ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 ze zmianami) prowadzenie powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym ewidencji gruntów i budynków, należy do zadań starosty. Natomiast interwencja w sprawach jak powyższa dopuszczalna jest w trybie określonym w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne i Kodeks postępowania administracyjnego.

W wyniku prowadzenia ewidencji gruntów i budynków powstaje zbiór dokumentów urzędowych, który prowadzony w sposób ciągły i stale aktualizowany

stanowi podstawę działalności wielu organów i podmiotów. Wypisy, wyrisy i kopie map ewidencyjnych mają moc dokumentów urzędowych po ich opatrzeniu stosowną klauzulą przez organ prowadzący tę ewidencję. Zgodnie z art. 21 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków stanowią podstawę:

- planowania gospodarczego,
- planowania przestrzennego,
- wymiaru podatków i świadczeń,
- oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych,
- statystyki państwowej,
- gospodarki gruntami.

Podmioty wypełniające ww. zadania mają obowiązek opierania się na danych wynikających z ewidencji gruntów i budynków.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 ww. ustawy - wyrisy i wypisy z operatu ewidencyjnego wydawane są przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków. Jest to zaświadczenie, które zgodnie z działem VII Kodeksu postępowania administracyjnego, wydaje organ administracji publicznej.

Odrębną sprawą są zmiany stanu faktycznego lub stanu prawnego w zakresie danych ewidencyjnych. Zmianę granic i powierzchni nieruchomości w operacie ewidencji gruntów i budynków powoduje:

- podział nieruchomości,
- ustalenie granic w postępowaniu rozgraniczeniowym,
- scalenie i wymiana gruntów,
- inne opracowania do celów prawnych,
- wyłączenie nieruchomości bądź jej części itp.

Zgodnie z art. 11 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne prace w zakresie skutkującym zmianami w ewidencji gruntów i budynków wykonują podmioty (m.in. geodeci uprawnieni) prowadzące stosowną działalność gospodarczą, zgłaszając je do ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej jako np. podział, rozgraniczenie nieruchomości, inne opracowania do celów prawnych.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że prace geodezyjne mogące skutkować zmianami stanu faktycznego lub prawnego w zakresie ewidencji wykonują podmioty wymienione w art. 11 cytowanej ustawy. Do tych prac będzie należało również badanie ksiąg wieczystych, pomiary położenia budynków, zmian rodzajów użytków gruntowych, dodatkowe kontakty z zamawiającymi w celu zebrania niezbędnych dokumentów do dostosowania stanu w ewidencji gruntów do tytułów własności itd.

Zasady sporządzania dokumentacji do projektu podziału nieruchomości określa § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1998 r. w sprawie trybu dokonywania podziałów nieruchomości oraz sposobu sporządzania i rodzajów dokumentacji wymaganych w tym postępowaniu (Dz. U. Nr 25, poz. 130)

wskazując w § 5 na osoby posiadające stosowne uprawnienia zawodowe. W żadnym ze swoich postanowień ten akt prawny nie daje delegacji do sporządzania wyrysów w jakimkolwiek celu. Natomiast w celu założenia księgi wieczystej jednym z dokumentów jest niewątpliwie opis nieruchomości i mapa.

Kwestia właściwego funkcjonowania i współdziałania organów prowadzących ewidencję gruntów i budynków a także ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej należy do starosty i bez względu na przyjęte rozwiązania organizacyjne, ich działalność nie może powodować np. wydłużania się czasu oczekiwania na udostępnienie materiałów z ośrodka dokumentacji, czy zaniebdywanie aktualizacji danych ewidencyjnych. Natomiast skargi indywidualne w sprawach organizacyjnych organu prowadzącego ewidencję gruntów i budynków, powodujących opóźnienia w wykonywaniu powierzonych im ustawowo zadań, należy kierować do odpowiedniej Rady Powiatu lub Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego czy Głównego Geodety Kraju w zależności od ich kompetencji.

Pragnę zwrócić uwagę Pana Profesora na treść artykułu zamieszczonego w "Gazecie Wyborczej" (kopia w załączeniu) w świetle którego zrozumiałe są obawy organu prowadzącego ewidencję gruntów i budynków przed wzrostem korupcji i obrona organu przed tym zjawiskiem poprzez wydawanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego w ramach własnej kadry urzędniczej.

Podniesiony w załączonym artykule prasowym problem szeroko rozwiniętej korupcji pozostaje nadal otwarty i nie może być rozwiązany bez kreatywnej współpracy największej organizacji zrzeszającej geodetów w Polsce. Proszę więc o rozważenie także tej sprawy i zajęcie stosownego stanowiska.

Wyrażam wdzięczność Stowarzyszeniu Geodetów Polskich, reprezentowanym przez **Pana Profesora**, za zainteresowanie się problemem sporządzania informacji z operatu ewidencyjnego i próbę rozwikłania tych problemów, albowiem bulwersują one opinię środowiska geodezyjnego.

Mam nadzieję, że po zapoznaniu się ze stanowiskiem tut. Urzędu, przybliżonym powyżej i reprezentowanym już uprzednio przed innymi organami Państwa (Rzecznik Praw Obywatelskich, Wojewódzcy Inspektorzy Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego), mogą liczyć na dalszą współpracę w omawianych zagadnieniach, co może skutkować ewentualnymi propozycjami zmian w Prawie geodezyjnym i kartograficznym.

Łączę z tym zawiadomienie.
Z upoważnienia
Głównego Geodety Kraju
WICEPRZES
Krzysztof Maczewski

POWOŁANIE RADY GEODEZYJNEJ I KARTOGRAFICZNEJ

Główny Geodeta Kraju powołał nową Radę Geodezyjną i Kartograficzną w następującym składzie:

Joanna Bac-Bronowicz,
Włodzimierz Baran,
Marek Baranowski,
Ludwik Będkowski,
Jan Bielański,
Ewa Blum-Krzywicka,
Tadeusz Chrobak,
Leszek Cichy,
Jan Ciszewicz,
Kazimierz Czarnecki,
Stanisław Dąbrowski
(Sekretarz),

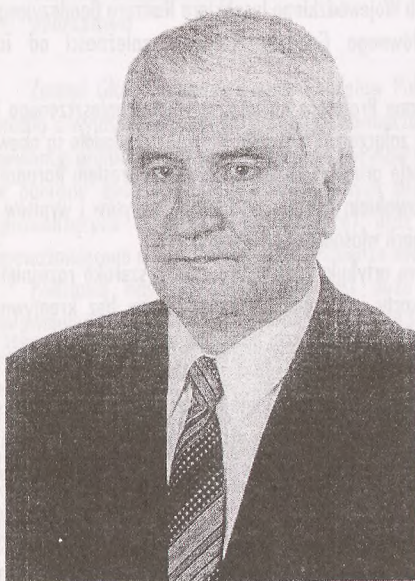
Adam Dobiński,
Alicja Dorzak,
Andrzej Dyja,
Wojciech Dyakowski,
Jerzy Gaździcki,
Andrzej Hopfer,
Józef Jachimski,
Henryk Jędrzejewski,
Krzysztof Jurgiel,
Józef Kalisz,
Andrzej Krygier,
Jacek Kudła,

Adam Linzenbarth,
Andrzej Makowski
(Wiceprzewodniczący),
Stanisław Marczyk,
Wojciech Matela,
Bogdan Ney (Przewodniczący),
Jacek Paślawski,
Władysław Pawlak,
Witold Prószyński,
Józef Racki,
Florian Romanowski,
Ryszard Rus,

Eugeniusz Sobczyński,
Bogusława Szczepanik,
Marek Świątek,
Kazimierz Trafas,
Jan Wojciechowski,
Janusz Zieliński
i Marek Ziemak.

WSPANIAŁA UROCZYSTOŚĆ

w Akademii Rolniczej we Wrocławiu nadania tytułu doktora honoris causa Prof. zw. dr hab. inż. czł. koresp. PAN Lubomirowi Włodzimierzowi BARANOWI

W ramach obchodów Jubileuszu 40 - lecia Studiów geodezyjnych w Akademii Rolniczej we Wrocławiu w dniu 18 maja 2000 r odbyła się przepiękna i wspaniała uroczystość nadania tytułu DOKTORA HONORIS CAUSA

mojemu przyjacielowi prof. zw. dr hab. inż. Włodzimierzowi Baranowi współtwórcy studiów geodezyjnych w Akademii Rolniczo Technicznej w Olsztynie przemienionej

ostatnio na Uniwersytet Warmińsko Mazurski. Uroczystość ta odbyła się we wspaniałej AULI LEOPOLDYŃSKIEJ Uniwersytetu Wrocławskiego

W tej podniosłej uroczystości wzięła udział najbliższa Rodzina profesora Barana z małżonką na czele oraz liczne grono Jego przyjaciół, kolegów i sympatyków. W sumie na pewno można by się było doliczyć 200 osób.

Uroczystość rozpoczęła się od wejścia do Auli orszaku złożonego z członków Senatu Akademii Rolniczej i Rady Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska, który wprowadzał czcigodnego kandydata w towarzystwie J.M. Rektora prof. Tadeusza SZULCA, Dziekana Wydziału prof. Andrzeja Drabińskiego i Promotora pani prof. Ewy Krzywickiej - Blum.

Właściwą uroczystość rozpoczęło od Hymnu Państwowego wykonanego przez chór akademicki Akademii Rolniczej, po czym J.M. Rektor AR obwieścił zebrany, że na wniosek Dziekana i Rady Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Senat Akademii Rolniczej we Wrocławiu na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2000 r podjął uchwałę o nadaniu tytułu *doktora honoris causa* Akademii Rolniczej we Wrocławiu profesorowi

Lubomirowi

Włodzimierzowi BARANOWI.

Recenzentami wniosku byli: prof. dr hab. inż., Stefan CACON z Akademii Rolniczej we Wrocławiu, prof. dr hab. inż. dr. h. c. Bogdan NEY z Polskiej Akademii Nauk oraz prof. dr hab. inż. Janusz ZIELIŃSKI z Centrum Badań Kosmicznych PAN. Recenzje wystawione przez wyżej wymienionych Recenzentów były pozytywne więc i decyzja Senatu AR była jednomyślna w związku z czym J.M. Rektor AR poprosił Promotora p. profesor Ewę KRZYWICKĄ-BLUM - Kierownika Katedry Geodezji i Fotogrametrii w AR o przedstawienie sylwetki i osiągnięć naukowych dziś promowanego dr h. c.

Profesor Lubomir Włodzimierz BARAN urodził się 27 września 1937 roku. Studia

wyższe ukończył na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej w roku 1960. Pracę naukowo - dydaktyczną rozpoczął bezpośrednio po studiach w ówczesnej Wyższej Szkole Rolniczej w Olsztynie, przemianowanej później w Akademię Rolniczo - Techniczną a ostatnio na Uniwersytet Warmińsko - Mazurski. Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała Mu Rada Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej w roku 1966. Ta sama Rada Wydziału nadała Mu w roku 1972 stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. Od 1968 roku pełni funkcję kierownika Katedry Geodezji Wyższej i Fotogrametrii, a po reorganizacji uczelni zostaje w roku 1976 dyrektorem Instytutu Geodezji i Fotogrametrii Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1976 a profesora zwyczajnego w roku 1987 na podstawie podjętych odpowiednich uchwał przez Radę Państwa RP.

Profesor Baran w latach 1969-75 i 1978-81 był dziekanem Wydziału Geodezji i Urządzeń Rolnych, a w latach 1992-99 dziekanem Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Akademii Rolniczo Technicznej w Olsztynie. Natomiast w latach 1975-78 był prorektorem, a w latach 1984-87 rektorem tejże uczelni.

Profesor BARAN jest wybitnym specjalistą w dziedzinie zastosowań technik satelitarnych w geodezji i geodynamice. Jest uczonym o uznanym autorytecie naukowym w krajowym i międzynarodowym środowisku geodetów, geofizyków i astronomów. Jako jeden z kontynuatorów lwowsko - warszawskiej szkoły naukowej profesorów Lucjana Grabowskiego i Czesława Kameli, stworzył w Uniwersytecie Warmińsko - Mazurskim zespół, którego badania znalazły się w centrum zainteresowań i problematyki naukowej współczesnej geodezji.

Dorobek profesora BARANA obejmuje ponad 200 opublikowanych prac naukowych z zakresu wyrównania wielkich sieci geodezyjnych, metod opracowywania wyników obserwacji i zastosowania GPS w badaniach geodezyjnych i geodynamicznych. Do najważniejszych osiągnięć prof. Barana należy zaliczyć m. in.

- opracowanie oryginalnej, potwierdzonej doświadczalnie, metody zastosowania synchronicznych obserwacji sztucznych satelitów Ziemi do dokładnego wyznaczania pozycji satelitów oraz położenia punktów na powierzchni Ziemi. Metoda ta stanowiła podstawę do tworzenia przestrzennej triangulacji satelitarnej.
- stworzenie koncepcji trilateracji satelitarnej w oparciu o synchroniczne laserowe obserwacje sztucznych satelitów Ziemi.
- Opracowanie nowych metod i procedur wyrównania kontynentalnych i regionalnych sieci triangulacji satelitarnej.

Profesor BARAN stworzył ponadto znaczące szansę rozwoju polskim uczonym, przede wszystkim dzięki współpracy z ośrodkami naukowymi Holandii, Niemiec, Włoch, Rosji, Kanady i Ukrainy. Jest współinicjatorem, wraz z prof. UNGUENDOLI, polsko-włoskich sympozjów, odbywających się w cyklu dwuletnim na zmianę w Polsce i we Włoszech, poczynając od roku 1988. Stały się one platformą wymiany rezultatów

badan uzyskanych w obu krajach.

Niezmiernie ważnym osiągnięciem stało się włączenie kierowanego przez profesora Barana Obserwatorium Satelitarnego Instytutu Geodezji Akademii Rolniczej Technicznej w LamkóWKu koło Barczewa w programy globalne Międzynarodowej Służby Geodynamicznej oraz Międzynarodowej Służby Ruchu Obrotowego Ziemi pod auspicjami Międzynarodowej Asocjacji Geodezyjnej oraz Międzynarodowej Unii Astronomicznej.

Szeroką platformę badawczą stworzyły także międzynarodowe kampanie pomiarowe w ramach programów regionalnych: EXTENDED SAGET (Satellite Geodynamic Traverses), CERGOP (Central Europa Regional Geodynamic Project), UEVEN (Unified European Vertical Network), BSLP (Baltic Sea Level Project).

Autorska koncepcja utworzenia w Polsce trójwymiarowej sieci geodezyjnej do badań geodynamicznych i celów gospodarczych, z wykorzystaniem satelitów Globalnego Systemu Pozycyjnego, stała się podstawą utworzonej na obszarze całego kraju sieci EUREF-POL i POLREF dołączanej do zachodnioeuropejskiej sieci European Reference Frame.

Profesor BARAN jest członkiem wielu międzynarodowych gremiów naukowych. Pełnił w nich odpowiedzialne funkcje, m. i. : w latach 1983-1987 był przewodniczącym Specjalnej Grupy Studiów „Computer Assisted Design of Geodetic Networks” Międzynarodowej Asocjacji Geodezji (IAG), w latach 1992 -1995 - przewodniczącym Specjalnej Grupy Studiów — IAG „Error Propagation in GPS Networks”. Od roku 1988 jest członkiem Podkomisji EUREFF-IAG, od roku 1991 - Międzynarodowej Asocjacji Geodezji (IAG), od 1995 roku należy do Amerykańskiej Unii Geograficznej (AGU).

Od początku lat 70-tych, prof. BARAN jest aktywny w wielu komitetach naukowych Polskiej Akademii Nauk, a w roku 1994 zostaje członkiem korespondentem PAN. Od 1991 roku jest do chwili obecnej członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów.

Profesor Baran jest laureatem licznych nagród Ministra Edukacji, Prezesa GUGiK i Rektora ART. - za szczególne osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno wychowawczej oraz znaczące prace naukowo-badawcze. Ostatnio Prezydent RP przyznał Mu Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Po przedstawieniu przez Panią Promotor osiągnięć Kandydata do tytułu doktora honoris causa, nastąpiło uroczyste wręczenie dokumentu stwierdzającego nadanie prof. Włodzimierzowi BARANOWI wyżej wymienionego tytułu. Następuje więc odczytanie tego dokumentu napisanego po łacinie, po czym Rektor w asyście pani Promotor pasuje buławą rektorską uderzając w ramiona Kandydata. Od tego momentu Kandydat staje się pełnoprawnym doktorem honoris causa.

Profesor Baran przyjął akt mianowania z wielką powagą a zebrani w Auli przy burzliwym aplauzie wyrazili godnemu Jubilatowi swoje gorące uznanie.

Po tym uroczystym momencie następuje wykład promocyjny. Profesor Włodzimierz BARAN w swym wystąpieniu przedstawił blaski i cienie swej jakże efektywnej pracy naukowo-badawczej. Stwierdził, że upór, zaangażowanie i silna wola pozwoliła Mu na osiągnięcie takich efektów swej pracy naukowo-badawczej, które zostały tak wysoko ocenione. Kończąc swe wystąpienie profesor Baran wyznał, że nadanie Mu tego zaszczytnego tytułu doktora honoris causa przez Senat Akademii Rolniczej we Wrocławiu na wniosek Dziekana i Rady Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska przyjął z ogromną satysfakcją i wdzięcznością. Jest tym faktem niezwykle zaszczycony, choć uczuciowo temu towarzyszy Jego przekonanie, że Uczelnia była dla niego nadzwyczajną łaskawą.. Dlatego traktuje decyzję Wysokiego Senatu AR jako bardzo

zaszczytny i przyjazny gest pod Jego adresem, Uczelni a zarazem całego naukowego środowiska geodezyjnego w Polsce. Serdecznie podziękował za życzliwość Wysokiemu Senatowi, Magnificencji Rektorowi AR, Dziekanowi i Radzie Wydziału, Pani Promotor i Panom Recenzentom oraz wszystkim uczestnikom uroczystości z kraju i zagranicą, zgromadzonym tak licznie w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego.

Po wystąpieniu prof. Barana rozpoczęło się składanie gratulacji od najbliższych, kolegów, przyjaciół, zakładów pracy i instytucji. Wystąpień było tak dużo, że nie sposób wymienić wszystkich zabierających głos, składających listy gratulacyjne, wiązanki przepięknych kwiatów lub rzeczowe upominki. Wybiore więc tylko niektóre. Gratulacje złożył Główny Geodeta Kraju dr inż. Kazimierz Bujakowski. W imieniu Rady Wydziału Geodezji i Kartografii PW - Dziekan prof. dr hab. inż. Piotr Skłodowski. W imieniu Stowarzyszenia Geodetów Polskich - Prezes Z. Gł. prof. dr hab. inż. Kazimierz Czamecki, W imieniu Gremium N-T ds. Geodezji Kartografii Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce- przewodniczący prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta. W imieniu Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno - Kartograficznego we Wrocławiu - Dyrektor naczelny dr inż. Alicja Dorzak. W imieniu Instytutu Geodezji i Kartografii - prof. dr hab. inż. Andrzej Sas-Uhrzynowski

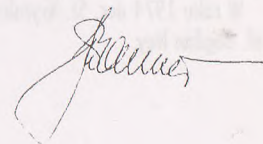
„Gaudeamus igitur ...” wykonany przez chór akademicki Uczelni, kończy tę przepiękną uroczystość.

Spotkanie towarzyskie w Muzeum Architektury przy ul. Bernardyńskiej 5 (obok Panoramy Racławickiej), było okazją do składania dalszych gratulacji i życzeń nowo promowanemu doktorowi honoris causa. Występowali przedstawiciele prawie wszystkich Katedr i Zakładów Geodezyjnych ze wszystkich uczelni w kraju, byli przedstawiciele średniego szkolnictwa geodezyjnego oraz państwowych i prywatnych przedsiębiorstw geodezyjno-kartograficznych. Były życzenia i gratulacje oraz niezliczona ilość pięknych wiązank kwiatów.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Literatura: E. Krzywicka-Blum, S. Cacań, Z. Więckowicz -
materiały Jubileuszu 40-lecia Studiów
Geodezyjnych Akademii Rolniczej we
Wrocławiu.

Wrocław 2000 r.

JUBILEUSZ 55-LECIA DZIAŁALNOŚCI INSTYTUTU GEODEZJI I KARTOGRAFII

W dniu 19 czerwca 2000r. odbyła się w Warszawie uroczysta sesja z okazji Jubileuszu 55-lecia działalności Instytutu Geodezji i Kartografii.

Uroczystość rozpoczęła się Mszą Świętą w Kościele Św. Krzyża przy Krakowskim Przedmieściu, poczem uczestnicy Sesji przeszli do Sali Lustrzanej w Pałacu Staszica gdzie prowadzone były obrady.

W uroczystości wzięli udział Wiceminister MSWiA Pan Marek Naglewski, Główny Geodeta Kraju Pan Kazimierz Bujakowski oraz byli Prezesi GUGiK Panowie: Czesław Przewoźnik, Zdzisław Adamczewski, Andrzej Szymczak i Józef Kalisz.

Minister M. Naglewski wręczył odznaczenia państwowe.

Złote Krzyże Zasługi otrzymali:

Mieczysław Kołodziejczyk,

Jerzy Sujecki.

Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali:

Elżbieta Bielecka,

Hanna Ciołkosz,

Ewa Wysocka.

Nadane zostały tytuły Honorowych Członków Instytutu które otrzymali:

Tadeusz Gaertig, Barbara Halemba, Maria Krysik, Alicja Łucznińska, Anna Meyer, Andrzej Nowosielski, Stanisław Roszkowski i Andrzej Żółtowski.

Nadano również tytuły Honorowych Członków Instytutu wieloletnim współpracownikom, profesorom: Józefowi Bażyńskiemu, Andrzejowi Makowskiemu, Kazimierzowi Michalikowi i Januszowi Zielińskiemu.

Następnie wygłoszono szereg referatów obrazujących historię IGiK, Jego dorobek, obecną działalność oraz prognozy na najbliższe lata. Uroczystość została zakończona koktajlem.

W dniu 20 czerwca 2000r. odbyło się niezmiernie sympatyczne ognisko zorganizowane na terenie Obserwatorium Geodezyjno-Geofizycznym w Borowej Górze. Uczestnicy najpierw zwiedzili Obserwatorium poczem bawili się do późnych godzin wieczornych.

Historia Instytutu w telegraficznym skrócie.

W dniu 30 marca 1945r. został powołany Główny Urząd Pomiarów Kraju a wraz z nim Geodezyjny Instytut Naukowo-Badawczy (GINB). Celem powołania tej jednostki naukowej była potrzeba prowadzenia badań naukowych i technicznych na rzecz państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej.

Pierwszym dyrektorem Instytutu został prof. Edward Warchałowski. Pełnił tę funkcję do roku 1950. Kolejnymi dyrektorami byli: prof. Bronisław Piątkiewicz i prof. Tadeusz Lazzarini. W roku 1952 na stanowisko dyrektora został powołany doc. Stanisław Kryński który pełnił tę funkcję przez 22 lata.

W roku 1952 powołano w Instytucie Radę Naukową. Pierwszym Przewodniczącym został prof. E. Warchałowski. Od roku 1953 do roku 1962 Radzie przewodniczył prof. Jan Piotrowski. W latach 1962-1975 Przewodniczącym Rady był prof. Jan Różycki a w latach 1975-1991 prof. Michał Odlanicki- Poczubutt. Obecnie funkcję przewodniczącego Rady Naukowej IGiK pełni prof. Bogdan Ney.

W roku 1955 zmieniono nazwę z Geodezyjnego Instytutu Naukowo-Badawczego na Instytut Geodezji i Kartografii.

Zakres działania Instytutu został znacznie rozszerzony. Rozpoczęto prace z zakresu fotogrametrii, nowych technik i aparatury. Rozpoczęła się również współpraca międzynarodowa, najpierw w ramach tzw. obozu socjalistycznego a potem rozszerzona została na inne kraje.

Powstały w Instytucie nowe Zakłady i Pracownie, między innymi w zakresie projektowania, wykonawstwa i badań aparatury geodezyjnej i kartograficznej.

Na początku lat 70-tych nastąpiły w geodezji i kartografii dość istotne zmiany. Prezesem GUGiK został dr. Czesław Przewoźnik. Połączono okręgowe przedsiębiorstwa miernicze z wojewódzkimi przedsiębiorstwami geodezyjnymi gospodarki komunalnej oraz Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego z Państwowym Przedsiębiorstwem Fotogrametrii. Powołano Zjednoczenie GEOKART, który przejął z Instytutu informatykę branżową.

W roku 1974 doc. St. Kryński przeszedł na emeryturę a dyrektorem IGiK został prof. Bogdan Ney.

W roku 1976 Powołany został w Instytucie Ośrodek Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych (OPOLIS). Nastąpiło rozszerzenie współpracy międzynarodowej. Pracownicy IGiK czynnie uczestniczyli w licznych badaniach polarnych.

Od roku 1972 Instytut ma prawo nadawania stopnia doktora nauk technicznych w zakresie geodezji i kartografii.

Godny jest również podkreślenia fakt że przez cały okres istnienia prowadzona była działalność wynalazcza i inowacyjna, normalizacyjna, wdrożeniowa i szkoleniowa.

W roku 1991 funkcję dyrektora przejął prof. Adam Linzenbarth.

Obecnie Instytut działa w oparciu o ustawę z 1985r. o jednostkach badawczo-rozwojowych i jest zaliczony do drugiej kategorii według 5-stopniowej kategorii Komitetu Badań Naukowych.

Podstawowa tematyka, badań prowadzonych obecnie przez IGiK.

- Geodezja fizyczna,
- Astronomia geodezyjna i geodezja satelitarna,
- Geodezja inżynierska,
- Fotogrametria,
- Teledetekcja i Systemy Informacji Przestrzennej,
- Kataster,
- Kartografia,
- Działalność ogólnotechniczna (Branżowy Ośrodek Informacji Naukowo-Technicznej),
- Współpraca zagraniczna i integracja z Unią Europejską.

Kadra Instytutu

Stan zatrudnienia wynosi 104 osoby w tym 42 pracowników naukowych i naukowo-technicznych oraz 42 pracowników inżyniersko-technicznych. Tytuł naukowego profesora posiada 8 pracowników, na stanowisku profesora IGiK-6 osób, na stanowisku docenta-3 osoby, stopień naukowy doktora posiada 16 osób.

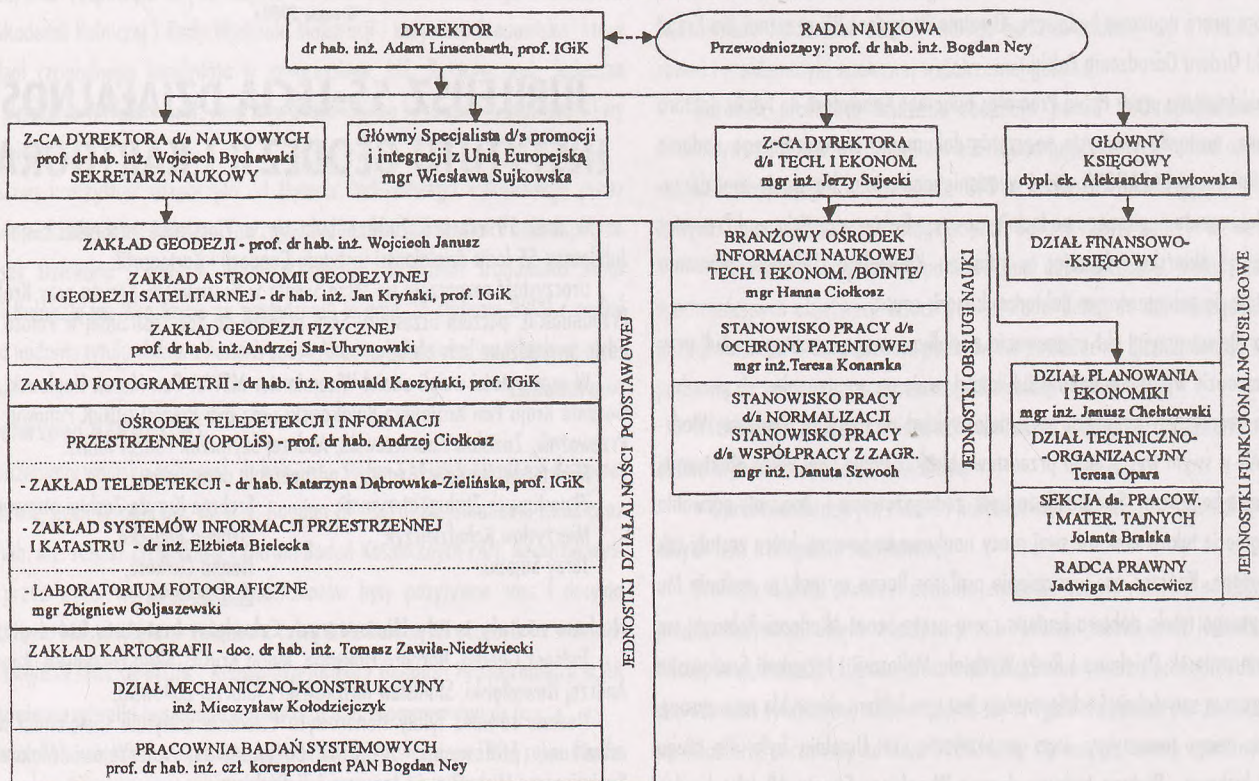
Stowarzyszenie Geodetów Polskich składa serdeczne gratulacje, wszystkim pracownikom Instytutu, z okazji Jubileuszu 55-lecia aktywnej i efektywnej działalności. Życzymy dalszych osiągnięć naukowych i zawodowych oraz wszelkiej pomyślności w życiu prywatnym. Serdecznie dziękujemy za dotychczasową bardzo dobrą współpracę i wyrażamy nadzieję że będzie się ona nadal rozwijała.

Tadeusz Kuźnicki

Literatura: 55-lecie Instytutu Geodezji i Kartografii 1945 - 2000

Wydawnictwo IGiK 2000 r.

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

Rys. 1 Schemat organizacyjny Instytutu wraz z obsadą personalną

W OBIĘKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

JUBILEUSZ 55-LECIA DZIAŁALNOŚCI IGiK

Uroczystą sesję otwiera Dyrektor Instytutu Geodezji i Kartografii prof. Adam Linzenbarth

Odznaczenia państwowe wręcza Minister Marek Naglewski, gratuluje Główny Geodeta Kraju Kazimierz Bujakowski

Uczestnicy Sesji. Dostojni goście

Uczestnicy Sesji. Dostojni goście

Uczestnicy ogniska w Borowej Górze

Wesoła zabawa przy ognisku w Borowej Górze

DZIEŃ GEODETY ODDZIAŁU RZESZOWSKIEGO

Jak co roku, w pierwszą sobotę września geodeci Oddziału rzeszowskiego świętowali DZIEŃ GEODETY.

W tym roku gospodarzami naszego święta byli Koledzy z Koła w Leżajsku. W spotkaniu uczestniczyło mniej niż zwykle, bo zaledwie sto osób. Niektórzy przyjechali z całą rodziną.

Jadąc na miejsce zbiórki do Ożanny koło Leżajska nad zalew rzeki Złotej, zwiedziliśmy znaną bazylikę w Leżajsku. Tu w muzeum oglądaliśmy ciekawe eksponaty dotyczące ziemi leżańskiej-jak również sztuki sakralnej. Specjalnie dla nas odbył się koncert słynnych na całym świecie organów leżańskich.

Wieczorem rozpaliliśmy ognisko, przy którym śpiewom i dyskusjom nie było końca.

W niedzielę od rana dorośli i dzieci stanęli nad zalewem z wędkami do mistrzostw geodetów w wędkarstwie. Pierwsze miejsce zajął Grzegorz Tomasik, zaś drugie Kaziu Krajewski, który był organizatorem tej imprezy.

Ci co nie poszli na ryby, to poszli oczywiście na grzyby, bo i taki konkurs był ogłoszony. Największego grzyba (podgrzybka) o obwodzie kapelusza 49 cm. przyniosła Renia Krajewska. Ania Niedbałec znalazła najdłuższego grzyba o wysokości 19 cm. (czerwony kozak)

W konkurencji na największą ilość znalezionych grzybów klasyfikacja przedstawiała się następująco:

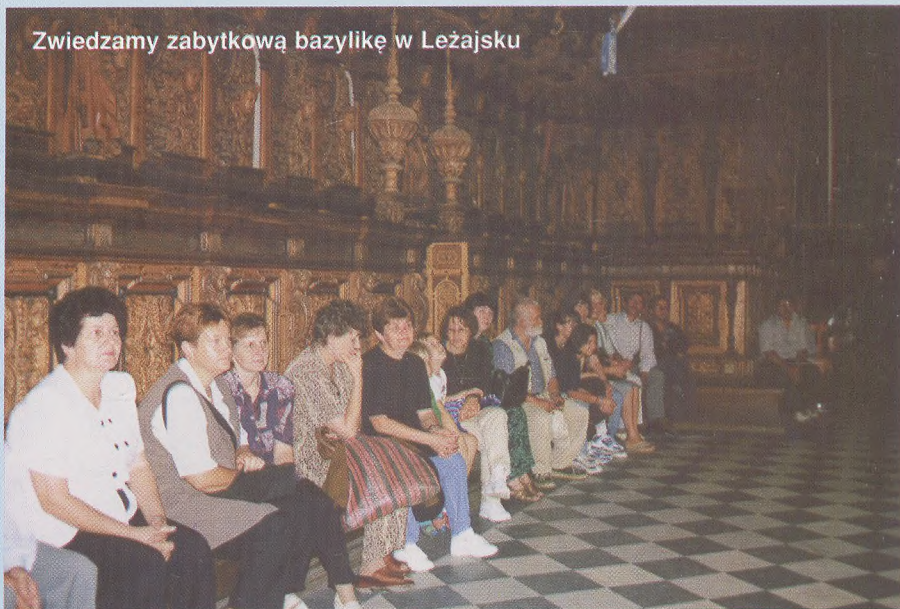
1. Stanisław Wróbel -2,37 kg.
2. Irena Moskwa -1,89 kg.
3. Włodzimierz Antoszewski -1,16 kg.

Wymienieni wędkarze otrzymali puchary, dyplomy i nagrody, a grzybiarze zadowoleni byli ze swoich zbiorów i cennych nagród rzeczowych.

Ponieważ pogoda wyjątkowo dopisała, dlatego uczestnicy dopiero pod wieczór opuścili ten piękny zakątek Polski. Do zobaczenia za rok.

Krzysztof Cisek

Zwiedzamy zabytkową bazylikę w Leżajsku

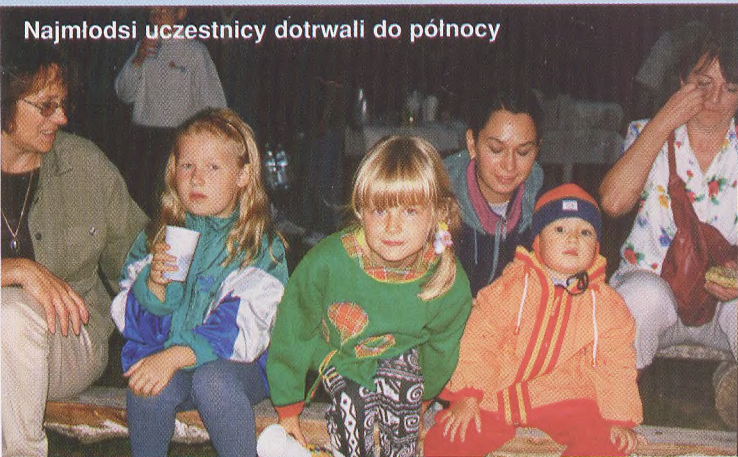
Jasiu Baryga Prezes Koła w Leżajsku wprowadza swój chór i orkiestrę

Jedni śpiewają, a drudzy... dyskutują o czekającym ich przetargu

Najmłodsi uczestnicy dotrwali do północy

Kaziu Krajewski otrzymuje puchar Prezesa za II-gie miejsce w wędkowaniu

Geodeci bawili się długo i głośno

XXVII RAJD GEODETÓW

Tradycją się stało, że przemienne głównymi organizatorami Rajdu Geodetów są: Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne (obecnie Polskie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne S.A. i Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne S.A. w Warszawie, przy współudziale: Zarządu Oddziału SGP w Warszawie; działających w tych firmach Kół Zakładowych SGP, jak również Koła Zakładowego PTTK przy WPG S.A. W tym roku rajd odbył się w dniach 2-4 czerwca 2000 r w Wildzie, z zakwaterowaniem w Ośrodku Politechniki Warszawskiej. Wilga przywitała nas gorąco, wręcz upalną pogodą, która trwała przez cały okres Rajdu.

Ogółem w rajdzie wzięło udział ponad 140 uczestników, reprezentujących aż 12 instytucji. Być może przyczyniło się do tego to, że zarówno PPGK S.A. jak i WPG S.A. obchodzą w tym roku 50-lecie swojej działalności, i między innymi z tej okazji Rajd miał bardziej uroczysty charakter.

Wśród uczestników tegorocznego Rajdu było wiele osób, które można określić mianem „weteranów”, gdyż maszerowali w nim po raz dwudziesty, dwudziesty piąty czy nawet po raz dwudziesty siódmy.

Do stałych uczestników imprezy należą m.in. drużyny: Politechniki Warszawskiej, Technikum Geodezyjnego w Warszawie, PPGK i WPG.

Po raz pierwszy udział wzięło Technikum Geodezyjne z Łodzi oraz drużyny PODGiK z Warszawy, Bronisz (powiat warszawski zachodni) i Pruszkowa.

Jako główny organizator, w tym roku uroczystego otwarcia Rajdu dokonał Dyrektor PPGK - Jerzy Sołtys.

W uroczystościach udział wzięli zaproszeni goście:

- P. Prof. Kazimierz Czarnecki - Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
- P. Stanisław Czarnecki - Prezes Zarząd u Oddziału SGP w Warszawie
- P. Edward Oszmianański - Geodeta Powiatowy Starostwa Powiatowego
- P. Jan Wojciechowski - Dyrektor PODGiK w Warszawie
- P. Janusz Wernik - Główny Geodeta Metra Warszawskiego
- P. Danuta Nykiel - była sekretarz nieistniejącego już „Ogniwa” oraz ze strony współorganizatorów
- P. Ryszard Brzozowski - Prezes WPG S.A.
- P. Elżbieta Mitraszewska - Wiceprezes WPG S.A.
- P. Tadeusz Martusewicz - Prezes Zarządu Oddziału Stołecznego PTTK.

Potem nastąpiła rejestracja drużyn i losowanie numerów startowych. Do etapu nocnego, rozpoczynającego się o godz. 21.00 wystartowało 20 drużyn. Etap nocny liczył ok. 3,5 km i była to dość łatwa trasa wiodąca wokół Ośrodka.

Po ukończeniu nocnego etapu rozpoczęła się zabawa taneczna, na której do tańca grała miejscowa kapela. Trzeba przyznać, że zabawa była wspaniała, bo większość rajdowiczów bawiła się aż do białego rana, nie bacząc na czekające ich trudy etapu dziennego.

Etap dzienny przebiegał trzema, o zróżnicowanym stopniu trudności trasami, które prowadziły przez okoliczne lasy. Umożliwiło to uczestnikom wykazaniem się wszechstronnymi umiejętnościami i przy okazji poznaniem okolicznych terenów.

Po zakończeniu etapu dziennego, po krótkiej przerwie na obiad, rozpoczęło zawody sportowe: mecze w siatkówkę, rozgrywki w tenisa ziemnego i ping-ponga, rzuty do kosza.

Zaś wieczorem odbyło się wspólne ognisko z pieczeniem kiełbasek.

W niedzielę - ostatnim dniu Rajdu - przeprowadzono finały w poszczególnych konkurencjach. Jak zwykle było dużo emocji, śmiechu i dobrej zabawy.

Niestety, wszystko co dobre szybko się kończy i po obiedzie nastąpiło uroczyste zakończenie Rajdu, na którym Kol. Zdzisław Dworakowski przedstawił zwycięzców w poszczególnych kategoriach.

W klasyfikacji drużynowej zwyciężyli:

- I miejsce - „Traperzy” z PPGK Warszawa
- II miejsce - „Tratwa Ratunkowa” - Geodeci z Wyszkowa
- III miejsce - „Intersej” z Wojewódzkiego Biura Techniki i Nadzoru Geodezyjno-Kartograficznego z Warszawy
- IV miejsce - „Sokoły” - druga drużyna z powyższego Biura

W klasyfikacji instytucji:

I miejsce i puchar Prezesa Zarządu Głównego SGP otrzymało Wojewódzkie Biuro Techniki i Nadzoru Geodezyjno-Kartograficznego z Warszawy. Na drugim miejscu uplasowało się Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne z Warszawy zdobywając Puchar Prezesa Zarządu Głównego PTTK. Trzecie miejsce i puchar Prezesa Zarządu Oddziału Warszawskiego SGP zdobyło Technikum Geodezyjne z Warszawy. Za zdobycie czwartego miejsca Puchar Prezesa WPG S.A. otrzymała Politechnika Warszawska. Piąte miejsce i Puchar Dyrektora PPG-K przypadło w udziale Geodetom z Wyszkowa. Szóste i ostatnie pucharowe miejsce zajęło Przedsiębiorstwo Usług Geodezyjnych i Kartograficznych „Giełda” z Pruszkowa, otrzymując Puchar Prezesa Zarządu Stołecznego PTTK. Najmłodsi uczestnicy Rajdu otrzymali od organizatorów na pamiątkę drobne upominki, zaś wszyscy pozostali uczestnicy otrzymali pamiątkowe plakietki i długopisy. To był ostatni Rajd w tym stuleciu. Do zobaczenia w 2001 roku, na kolejnym XXVIII Rajdzie.

Tekst i zdjęcia: Ewa Sawicka (współorganizatorka Rajdu z WPG S.A.)

Kol. Zdzisław Dworakowski odczytuje listę zwycięzców. Przy nim autorka tekstu. W tle od lewej: Dyrektor PPGK - Jerzy Sołtys, Prezes Zarządu Stołecznego PTTK - Tadeusz Martusewicz, Prezes Zarządu Oddziału Warszawskiego SGP - Stanisław Czarnecki.

Zdobywcy I miejsca: ekipa Wojewódzkiego Biura Techniki i Nadzoru Geodezyjno-Kartograficznego z Warszawy

Drużyna PPGK - zdobywcy II miejsca

Upominki otrzymują najmłodsi uczestnicy: Maciek i Bartek Brzezińscy

Kolega Ryszard Matuszkowiak charakteryzuje działalność zawodową Jubilat

Burmistrz m. Oborniki Janusz Kurowski gratuluje Jubilatowi proponując Mu podjęcie kolejnych prac i zadań na rzecz społeczeństwa Obornik

Widok na salę, pierwszy z prawej Starosta powiatu Oborniki Jacek Kowalewski, obok burmistrz m. Oborniki Janusz Kurowski

Widok na salę - Jubilat dziękuje za gratulacje i wyróżnienie tytułem „Zasłużony Senior SGP”

UROCZyste ZEBRANIE ODDZIAŁU WIELKOPOLSKIEGO STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH

50 LECIE PRZYNALEŻNOŚCI KOLEGI ŁUCJANA PAWLIKA DO STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH

Zasadniczym celem i głównym zadaniem jakie postawiliśmy przed sobą organizując w dniu 19.09.2000 Otwarte Zebranie Zarządu Oddziału była prezentacja osiągnięć i planów rozwoju powiatu i miasta Oborniki oraz obchody Jubileuszu 50-lecia przynależności do Stowarzyszenia Geodetów Polskich kolegi Łucjana Pawlika. Władze Powiatu Obornickiego życzliwie ustosunkowały się do tego zamierzenia i będąc faktycznym współorganizatorem zebrania udostępniły nam jeden z najpiękniejszych obiektów pałacowych powiatu - Pałac w Objezierzu, słynny z pobytu Adama Mickiewicza.

Kolega Łucjan w swym - udostępnionym uczestnikom - wspomnieniu napisał: „Do Związku Mierniczych RP (na bazie którego utworzono SGP -przypisek A.D.) wstąpiłem 20 lipca 1950 roku. Uważałem to za zaszczyt i jednocześnie obowiązek przynależności do jedynej tego typu organizacji zawodowej”.

W celu opisanego tego co osiągnął i zrealizował kolega Pawlik w ciągu 50 letniej przynależności do naszej organizacji trzeba by chyba wydać specjalny jubileuszowy zeszyt Wiadomości Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Podam tu więc tylko kilka informacji o jego pracy. Kolega Pawlik pracuje w zawodzie już 58 lat, przy czym w latach:

1942-1945 - 2,5 roku - podczas niemieckiej okupacji (przymusowo) w Urzędzie Katastralnym w Obornikach

1945-1975 - 30 lat - w Powiatowej Służbie Geodezyjnej w Obornikach na różnych stanowiskach służbowych

1975-1990 - 15,5 roku - w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Poznaniu w zorganizowanym i kierowanym przez siebie Zakładzie Terenowym w Obornikach

1991-1996 - 6 lat - na 1/2 etatu (jako emeryt) w Delegaturze Urzędu Rejonowego w Obornikach

1996-2000 - 4 lata - jako emeryt wykonuje prace zlecane w ramach posiadanych uprawnień zawodowych.

1990-1994 - 4 lata był zatrudniony dodatkowo na 1/4 etatu w Urzędzie Miasta i Gminy w Obornikach jako doradca ds. samorządowych.

Syn kolegi Łucjana mgr inż. Geodeta Wojciech Pawlik przejął zawodową „pałeczkę”.

Od roku 1982 jest członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich, a obecnie geodetą powiatowym w Obornikach.

Praca i osiągnięcia kolegi Łucjana związane z organizacją wykonawstwa i administracji geodezyjnej w powiecie mogą i chyba nawet powinny być przedmiotem oddzielnej publikacji.

Na szczególną uwagę i uznanie zasługuje jego wkład pracy w tworzenie samorządów terytorialnych w ogóle, a w szczególności powiatu Obornickiego.

Jak powiedział w czasie zebrania kolega Stanisław Kluska Wiceprezes Zarządu Głównego SGP wtedy gdy dokonano ustaleń związanych z budową samorządów terytorialnych władze centralne zwróciły się o odpowiednie opracowanie i opinie do SGP. Kolega Kluska - będący wtedy przewodniczącym Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich - zaapelował do całego środowiska zawodowego, do wszystkich członków SGP o włączenie się do prac i opracowań. Jednym z niewielu którzy - jak powiedział kolega Kluska - w sposób najaktywniejszy włączyli się do prac przedkładając kompetentne kompleksowe opracowanie był właśnie kolega Łucjan.

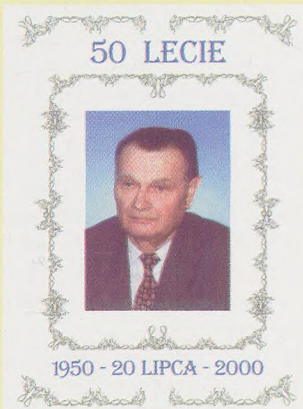
Trudno też nie zgodzić się z kolegą Kluską, że już sama obecność na naszym zebraniu Starosty powiatu Obornickiego Jacka Kowalewskiego, w-ce starosty Bogdana Jerana, burmistrza miasta Oborniki Janusza Kurowskiego, notariusza prowadzącego kancelarię w Obornikach i sędziego Sądu Rejonowego w sposób jednoznaczny i dobitny świadczą o zasługach, randze i pozycji naszego Jubilat w środowisku. Wystąpienia i wypowiedzi związane z Jubileuszem i osiągnięciami Jubilat - w sposób oczywisty i naturalny sięgające do przeszłości - ukierunkowane były na przyszłość i na jutro powiatu, w którym nawet po przejściu na emeryturę ciągle jest dla niego miejsce i zadania.

Nadanie przez Zarząd Główny SGP Jubilatowi Godności „Zasłużony Senior SGP” przyjęliśmy wszyscy - zarówno przedstawiciele władz i instytucji powiatu jak i geodeci - jako wyraz uznania zasług i osiągnięć. Wiceprezes SGP kolega Stanisław Kluska mówiąc o osiągnięciach Jubilat i wręczając dyplom Zasłużonego Seniora SGP stwierdził, że jest to wyjątkowo tylko przyznawane wyróżnienie, najwyższe jakie można uzyskać w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

Przebieg pracy zawodowej Jubilat scharakteryzował i szczegółowo omówił kolega Ryszard Matuszkowiak Prezes - Dyrektor Wielkopolskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego GEOMAT.

Liczne i mocne życzenia, oraz gratulacje składane Jubilatowi warto chyba uzupełnić życzeniami dla siebie samego, dla nas wszystkich, dla całego środowiska: żebyśmy wszyscy razem i każdy z osobna potrafili osiągnąć takie wyniki pracy i uznanie w swych środowiskach jak kolega Łucjan i byśmy nawet po przejściu na emeryturę chcieli i umieli być tak jak On aktywni i potrzebni.

Andrzej Dobrzyński
Fot. Jerzy Peaziewski

WSPOMNIENIE

W atmosferze pełnej zapału i woli ofiarnego działania powstał w pierwszych miesiącach 1945 roku Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej - organizacja skupiająca wszystkich geodetów. Z biegiem lat zmieniały się problemy i zadania, a także sam zawód mierniczy - geodety oraz społeczna reprezentacja tego zawodu.

Związek Mierniczych RP przekształcił się w Stowarzyszenie Geodetów Polskich, organizację o charakterze naukowo-technicznym. Została podjęta i zorganizowana akcja doskonalenia zawodowego, mająca na celu podwyższanie kwalifikacji inżynierów i techników z uwagi na ciągły postęp naukowo-techniczny, zmieniający wymagania i metody pracy w geodezji. Stowarzyszenie Geodetów Polskich przystąpiło do Naczelnej Organizacji Technicznej jako federacji organizacji technicznych i w ten sposób związało swoje działanie z całym, światem technicznym Polski.

Równocześnie Stowarzyszenie Geodetów Polskich rozwinęło działanie na rzecz odpowiedniej jakości produkcji geodezyjnej i kartograficznej, prowadząc szereg konkursów jakości robót geodezyjnych i kartograficznych oraz współzawodnictwa pracy. Pozwolę sobie nadmienić, że w konkursach jakości robót geodezyjnych i kartograficznych brałem również udział.

Przedkładane operaty techniczne z wykonanych robót geodezyjnych obejmowały zakładanie szczegółowych osnów geodezyjnych oraz pomiar sytuacyjno-wysokościowy różnych obiektów przemysłowych, osiedli mieszkaniowych, ośrodków gospodarczych i rolniczych z terenu powiatu obornickiego. Roboty te były kilkakrotnie wyróżniane i nagradzane.

W ogólnokrajowym konkursie zorganizowanym przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Główny Urząd Geodezji i Kartografii w Warszawie opracowany pod moim kierownictwem obiekt - miasto Oborniki - odnowienie ewidencji gruntów, zdobył za rok 1982 pierwszą nagrodę w kategorii dużych obiektów. Operat techniczny tego obiektu miałem zaszczyt osobiście prezentować przed Komisją Konkursową.

Drugim ważnym osiągnięciem było zdobycie we Współzawodnictwie Pracy za rok 1976 pierwszego miejsca i tytułu:

„NAJLEPSZEGO ZAKŁADU TERENOWEGO” Okręgowych Przedsiębiorstw Geodezyjno-Kartograficznych w ramach Zjednoczenia PPGK „GEOKART”. Na osiągnięcie to miała wpływ jakość wykonywanych robót, terminowość, dobra organizacja pracy oraz wyniki ekonomiczne i ogólna działalność Zakładu. Osiągnięcia te rozstawiły dobre imię geodetów obornickich jak i naszego miasta w skali całego kraju. Funkcję kierownika tego zakładu pełniłem od chwili jego powołania - 1 czerwca 1975 roku do 31 grudnia 1990 roku.

Do Związku Mierniczych RP wstąpiłem 20 lipca 1950 roku. Uważałem to za zaszczyt i jednocześnie obowiązek przynależności do jedynej tego typu organizacji zawodowej. Widziałem możliwość społecznego działania na niwie geodezyjnej. Od 13 listopada 1967 roku działało zorganizowane przeze mnie Koło Zakładowe Stowarzyszenia Geodetów Polskich przy Powiatowym Biurze Geodezji i Urzędzeń Rolnych w Obornikach. Uchwałą Zarządu Oddziału Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 23 września 1975 roku, koło to zostało przekształcone w Koło Terenowe SGP. Funkcją przewodniczącego tegoż Koła pełniłem od chwili jego powstania - 13 listopada 1967 roku - do 28 lutego 1986 roku, przez 19 lat. W międzyczasie - w 1972 roku zostałem wybrany de-

legatem Oddziału Wojewódzkiego SGP w Poznaniu na XXIV Zjazd Krajowy w Łodzi i w 1974 roku na XXV Zjazd Krajowy w Warszawie.

W okresie pełnienia funkcji Przewodniczącego Koła Zakładowego, a następnie Terenowego jako członek, z mocy statutu brałem udział w posiedzeniach Zarządu Oddziału Wojewódzkiego SGP. W latach 1986-1989 pełniłem funkcję członka Zarządu Oddziału Wojewódzkiego SGP w Poznaniu - z wyboru. Natomiast w latach 1989-1997 byłem członkiem Komisji Rewizyjnej przy Zarządzie Oddziału Wojewódzkiego SGP w Poznaniu. W okresie, w którym pełniłem funkcję Przewodniczącego, Koło zostało kilkakrotnie wyróżnione dyplomami Zarządu Oddziału w Poznaniu za aktywną i przodującą działalność stowarzyszeniową.

W okresie tym Koło współpracowało szczególnie z Kołami w Szamotułach, Chodzieży, Wrześni i Koninie, z którymi organizowaliśmy spotkania koleżeńskie z częścią zawodową oraz kilkanaście wycieczek techniczno-krajoznawczych. Między innymi do Nowego Sącza i okolic, w tym spływ Dunajcem, Zielonej Góry i Nowej Soli, Trójmiasta - Westerplatte, na Mazury w tym Gierłoż, do Planetarium Astronomicznego w Olsztynie i Grunwaldu, Warszawy - gdzie braliśmy udział w pracach fizycznych przy odbudowie Zamku Królewskiego. Byłem także uczestnikiem wszystkich organizowanych przez Zarząd Oddziału w Poznaniu „Dni Geodezji i Kartografii na MTP” w latach 1971-1989 (od III do XXI „Dni”).

W roku 1974 brałem udział w I Zjeździe Geodetów Wielkopolskich w Błażewku. Ponadto uczestniczyłem w kilkunastu konferencjach naukowo-technicznych organizowanych przez Zarząd Główny względnie Oddziału Wojewódzkiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Miałem także możliwość uczestnictwa w uroczystej ogólnopolskiej sesji z okazji Roku Kopernikowskiego, która odbyła się w 1973 roku w Toruniu.

22 października 1974 roku w Kole w Obornikach miało miejsce wyjazdowe zebranie Prezydium Zarządu Oddziału Wojewódzkiego SGP w Poznaniu. Na zebraniu tym przedstawiona została działalność Koła w Obornikach, a także zaprezentowano roboty geodezyjne wykonane przez członków Koła pracujących w Powiatowym Biurze Geodezji i Urzędzeń Rolnych w Obornikach. Wielość działań podejmowanych w powyższym okresie uniemożliwia wymienienie wszystkich. Osiągnięcia Koła Obornickiego w tym i moje osobiste były możliwe dzięki zaangażowaniu członków Koła oraz bardzo dobrze układającej się współpracy z wszystkimi kolejnymi Zarządami Oddziału Wojewódzkiego SGP w Poznaniu.

Pozwolę sobie nadmienić, że za całokształt mojej działalności stowarzyszeniowej, którą traktowałem zawsze jako swój zawodowy obowiązek zostałem kilkakrotnie wyróżniony dyplomami uznania i nagrodami rzeczowymi. Zostałem też odznaczony:

- w roku 1972 Srebrną Honorową Odznaką NOT,
- w roku 1976 Złotą Honorową Odznaką SGP,
- w roku 1983 Złotą Honorową Odznaką NOT.

Przy tej okazji niech mi będzie wolno złożyć serdeczne podziękowanie za koleżeńską współpracę wszystkim członkom kolejnych Zarządów Oddziału Wielkopolskiego SGP, pełniących swoje funkcje w minionych latach. Szczególne podziękowanie kieruję do kolejnych Przewodniczących Zarządu Oddziału Wielkopolskiego SGP, a wśród nich: kol. JERZEGO ŁYKOWSKIEGO,

kol. JERZEGO PIOTROWSKIEGO, kol. WŁODZIMIERZA KUBERKI i aktualnego przewodniczącego kol. WALDEMARA SZTUKIEWICZA za długoletnią bardzo dobrą i koleżeńską współpracę. Pozwolę sobie również wspomnieć miłą i serdeczną współpracę z nieżyjącym już byłym przewodniczącym Zarządu Oddziału śp. kol. WŁODZIMIERZEM CHEŁMIŃSKIM.

W niniejszym wspomnieniu przedstawiłem w bardzo dużym skrócie swoją działalność społeczną w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

Odnośnie przebiegu mojej pracy zawodowej wspomnę tylko, że w „geodezji” przepracowałem 58 lat - od 1942 roku do chwili obecnej.

W wyżej wymienionym okresie pracowałem:

1942 - 1945 - 2,5 roku -podczas niemieckiej okupacji (przymusowo) w Urzędzie Katastralnym w Obornikach

1945 - 1975 - 30 lat - w Powiatowej Służbie Geodezyjnej w Obornikach na różnych stanowiskach służbowych,

1975-1990 - 15,5 roku - w Okręgowym Przedsiębiorstwie

Geodezyjno -Kartograficznym w Poznaniu - Zakład Terenowy w Obornikach

1991-1996 - 6 lat - na 1/2 etatu (jako emeryt) w Delegaturze Urzędu Rejonowego w Obornikach

1996-2000 - 4 lata - jako emeryt wykonuję prace zlecone w ramach posiadanych uprawnień zawodowych.

Pragnę też nadmienić, że w latach **1990-1994** - 4 lata byłem zatrudniony dodatkowo na 1/4 etatu w Urzędzie Miasta i Gminy w Obornikach jako doradca d/s samorządowych. Szczególną satysfakcją i zadowoleniem jest dla mnie to, że syn Wojciech przejął zawodową „pateczkę”- geodety oraz to, że jest również członkiem od 1982 roku (18 lat) Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Na zakończenie tej krótkiej osobistej refleksji z 50-cio letniej przynależności i działalności w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich pragnę wszystkim obecnym działaczom stowarzyszenia przekazać jak najserdeczniejsze życzenia dalszej pomyślności w pracy zawodowej i działalności dla dobra Stowarzyszenia i zawodu.

Lucjan Pawlik

Zebranie plenarne RADY KRAJOWEJ FSNT NOT w dniu 30 czerwca 2000 r.

W dniu 30 czerwca 2000 r odbyło się przedostatnie w obecnej kadencji posiedzenie Rady Krajowej FSNT NOT, następne bowiem zaplanowane na 29 września br. zebranie będzie zebraniem sprawozdawczym wyborczym. W dniu tym wybierzemy nowe Władze Federacji, Zarząd, Komisję Rewizyjną na kadencję 2000 - 2004, oraz zatwierdzimy założenia do planu pracy na nowy okres działalności.

Po tradycyjnym otwarciu posiedzenia Rady Krajowej przez Prezesa Zarządu kol. Prof., Andrzeja Zielińskiego, jednogłośnie zatwierdzono zaproponowany porządek obrad a następnie przyjęto bez uwag protokół nr 11 z posiedzenia Rady Krajowej przeprowadzonego w dniu 14 stycznia 2000 r.

W punkcie czwartym posiedzenia wysłuchano informacji przedstawionej przez Sekretarza Generalnego FSNT kol. Kazimierza Wawrzyniaka o pracach Federacji SNT NOT między posiedzeniami Rady Krajowej, obejmujących okres od 1 grudnia 1999 r a 31 maja 2000 r.

I. W okresie sprawozdawczym odbyły się następujące ważniejsze prace i przedsięwzięcia FSNT

- dwa zebrania Rady Krajowej FSNT: 17.12.1999 r.; 14.01.2000.

- dziewięć posiedzeń Zarządu Głównego: 02.12.; 09.12.; 26.12.1999; 11.01.; 24.01.; 18.02.; 17.04.; 10.05.; i 23.05.2000 r.

- pięć posiedzeń Głównej Komisji Rewizyjnej: 14.12.1999 r.; 18.01.2000.; 24.02.2000 z udziałem przedstawicieli Komisji Rewizyjnych SNT i TJO wytypowanymi przez Główną Komisję Rewizyjną; 06.04.; 25.05.2000 r.

II. W tym czasie odbyło się sześć Walnych zjazdów delegatów i obchodów jubileuszowych. Wymienię tylko 80-lecie urodzin prof. zw. dr Jana Kaczmarskiego 01.02.2000 r. Z okazji tego jubileuszu odbyło się wiele uroczystości zarówno w Federacji jak i w innych instytucjach, w których rozwój prof. Kaczmarski wniósł szczególny wkład. Uroczystość Jubileuszu prof. Jana Kaczmarskiego w połączeniu z 75-leciem prof. Janusza Szoslanda odbyła się również w Zarządzie Głównym Federacji oraz w Komitecie Wykonawczym Akademii Inżynierskiej w Polsce. Jubilatowi złożono serdeczne życzenia i słowa uznania za liczne dokonania zawodowe i społeczne a szczególnie za istotny wkład dla polskiej nauki.

III. Przeprowadzono lub zorganizowano prawie 40 narad roboczych, kontaktów i spotkań. - 02.03.2000 r Członkowie Zarządu Głównego FSNT uczestniczyli w uroczystości wręczenia tytułów i statuetek laureatom Plebiscytu Czytelników Przeglądu Technicznego: Złoty Inżynier 99".

- 28.03.2000 r Spotkanie przedstawicieli Zarządu Głównego FSNT z ministrem Edukacji Narodowej Mirosławem Handke w celu omówienia przygotowań do organizowanego we wrześniu 2000 r „V Światowego Kongresu na temat Kształcenia i Doskonalenia Inżynierów na potrzeby XXI wieku.” Patronat honorowy nad Kongresem przyjął Prezydent RP p. Aleksander Kwaśniewski.

- 27.05. 2000 r odbyło się w Muzeum Techniki w Warszawie uroczyste zakończenie XXVI Olimpiady Wiedzy Technicznej, rozgrywanej w roku szkolnym 99/2000. Olimpiada ma charakter interdyscyplinarny i jest przeznaczona dla uczniów szkół średnich. Jej celem jest jest rozwijanie zainteresowań techniką oraz wyławianie utalentowanych w tym zakresie młodych ludzi. Zawody są rozgrywane w trzech etapach: szkolnym, okręgowym i centralnym. Do zawodów szkolnych XXVI Olimpiady Wiedzy Technicznej przystąpiło 13 135 uczniów z 489 szkół. W wyniku kolejnych, trzech eliminacji laureatami zostało 18 uczniów, którzy w czasie uroczystości otrzymali dyplomy oraz liczne nagrody.

- 5.07.2000 r. - w dniu Święta Muzeum Techniki, Dyrekcja i Rada Naukowa Muzeum Techniki zorganizowali konferencję naukową pt. „Wkład Polaków do rozwoju Techniki w XX wieku” pod Patronatem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego. Głównym celem konferencji było rozszerzenie wiedzy o wkładzie Polaków do rozwoju techniki w XX wieku a równolegle popularyzacja tej wiedzy. Wśród 10 wygłoszonych referatów był referat prof. dr hab. Inż. Adam Linsenbartha pt. „Wkład Polaków do rozwoju fotogrametrii”

IV. Na posiedzeniach Rady Krajowej podjęto uchwały m.in. w sprawie:

- zmiany uchwały Rady Krajowej w sprawie określenia nazw, siedzib i obszaru działania terenowych jednostek organizacyjnych FSNT NOT w związku z nowym podziałem administracyjnym kraju;

- prezes Federacji prof. Andrzej Zieliński zaprezentował zamierzenia Federacji na 2000 rok, dla których Rada Krajowa wyraziła pełną aprobatę i przyjęła „Program działalności FSNT NOT w roku 2000 „ - jako dokument otwarty, z możliwością wprowadzania w nim niezbędnych korekt i uzupełnień.

- Prof. Jan Kaczmarski z upoważnienia Zarządu FSNT, zaproponował „Wstępne założenia do przygotowania XXIII Kongresu Techników Polskich” które Rada zaakceptowała ustalając jednocześnie, że Kongres odbędzie się w listopadzie 2001 roku.

- 14 stycznia 2000 r wręczono laureatom ogólnokrajowego konkursu Mistrz Techniki FSNT NOT 1997-1999". Uroczystość była połączona z noworocznym spotkaniem środowiskowym aktywny inżynierów- technicznych, na którym tradycyjnie gośczone: posłów, senatorów, ministrów, rektorów wyższych uczelni, przedstawicieli instytucji pozarządowych, organizacji społecznych i przedstawicieli samorządów.

W kolejnym punkcie porządku obrad Rady Krajowej - Wiceprezes Zarządu Głównego FSNT kol. Wojciech Ratyński przypomniał, że Statut FSNT NOT został uchwalony przez Radę Krajową FSNT i przedstawiony do rejestracji, przez Sąd Okręgowy VII Wydział Cywilny w Warszawie. W październiku Statut ten został zaskarżony. Wobec tego w sprawie o rejestrację tego Statutu FSNT wspomniany poprzednio Sąd Okręgowy Wydział Cywilny i Rejestrowy, postanowieniem z dnia 08.02.2000 r. dopuścił do udziału w sprawie w charakterze uczestników postępowania skarżących: TJO w Poznaniu oraz Jana Lemańskiego, Stanisława

Dziegielewskiego i Mieczysława Lewandowskiego. Zarząd FSNT ustosunkował się do postawionych przez wymienionych uczestników postępowania zarzutów i zastrzeżeń w piśmie z dnia 30 marca 2000 r. Przykre ale prawdziwe.

Po wnikliwej dyskusji zatwierdzono następujące regulaminy FSNT NOT:

1. Regulamin Rady Krajowej FSNT NOT;
2. Regulamin Zarządu Głównego FSNT NOT i Sekretarza Generalnego;
3. Regulamin Głównej Komisji Rewizyjnej FSNT NOT;
4. Zasady wyboru delegatów do Rady Krajowej w terenowych jednostkach organizacyjnych FSNT NOT;

Przygotowana wstępnie „Uchwała Rady Krajowej w sprawie ogólnych zasad działalności terenowych jednostek organizacyjnych oraz zasad ich współdziałania z władzami naczelnymi FSNT NOT „, została odłożona do dalszego omówienia na kolejnym posiedzeniu Rady Krajowej.

W kolejnym punkcie obrad Rady Krajowej zapoznano się ze „Sprawozdaniem z działalności FSNT NOT w roku 1999. Uczestnicy spotkania otrzymali wydane drukiem sprawozdanie, które od kilku lat obejmuje rozliczenie zadań przewidzianych w planie pracy władz Federacji, ważniejsze tematy z planów pracy komitetów i głównych komisji - jako organów opiniodawczo-doradczych Zarządu oraz agend i spółek, których jednoosobowym właścicielem jest FSNT NOT.

Informacja statystyczna ujmuje liczbę członków indywidualnych SNT, oddziałów, kół zakładowych oraz dane dotyczące działalności szkoleniowej w układzie stowarzyszeniowym i terenowym.

W 1999 roku kontynuowana była regulacja spraw własnościowo-majątkowych w Federacji. W wielu przypadkach nastąpiło podpisanie umów notarialnych pomiędzy FSNT a TJO ustanawiających współwłasność majątku. Mimo dużego zaangażowania ze strony Zarządu jak i TJO, wciąż wiele spraw majątkowych wymaga uregulowania. W 1999 r. wiele miejsca w pracach zarówno Zarządu FSNT jak i TJO zajęło zagadnienie dostosowania zasięgu działania TJO do nowego podziału administracyjnego kraju.

W 1999 r. Komisja Statutowa udoskonalała kolejne wersje projektu Statutu, Rada Krajowa FSNT uchwałą nr 51 z dnia 28 września 1999 r. zatwierdziła zmiany Statutu FSNT NOT.

W 1999 r. zanotowano spadek liczby członków indywidualnych stowarzyszeń naukowo-technicznych z 152717 osób do 144038, tj. o 5,7 %. W 8-miu stowarzyszeniach naukowo-technicznych zanotowano wzrost liczby członków indywidualnych, 6 stowarzyszeń naukowo-technicznych już od kilku lat nie nadsyła sprawozdań statystycznych. Są to PTHT, PTIE, POLSPAR, TEST Q, STPW, PSBR.

Omawiane sprawozdanie zawiera 8 następujących rozdziałów:

- I. Działania na rzecz rozwoju nauki, techniki i gospodarki oraz współpraca w tym zakresie z organami ustawodawczymi, rządowymi, i innymi organizacjami społecznymi i gospodarczymi;
- II. Działalność szkoleniowa;
- III. Działania na rzecz środowiska naukowo-technicznego i rozwoju ruchu stowarzyszeniowego;
- IV. Współpraca naukowo - techniczna z zagranicą;
- V. Działalność w zakresie szerzenia kultury technicznej;
- VI. Sprawozdanie z działalności organizacyjnej;
- VII. Sprawozdanie z działalności władz FSNT;
- VIII. Informacja o działalności Rad Wojewódzkich FSNT NOT.

W końcowej części tego punktu posiedzenia, Rada Krajowa przyjęła dwie bardzo ważne uchwały:

1. w sprawie zatwierdzenia łącznego sprawozdania finansowego za 1999 rok, Biura Zarządu FSNT, Muzeum Techniki w Warszawie i 18 terenowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej;
2. w sprawie przyjęcia zbiorczego sprawozdania finansowego FSNT NOT za rok 1999.

W punkcie siódmym spotkania przedstawiono sprawozdanie z działalności Głównej Komisji Rewizyjnej w roku 1999 oraz oceniono działalność Zarządu Głównego i przedstawiono wnioski.

Podstawą działania Komisji Rewizyjnej był plan pracy i harmonogram pracy przyjęty na

rok 1999. W roku sprawozdawczym Komisja odbyła 10 posiedzeń 8 plenarnych i 2 prezydium. Tematyka posiedzeń dotyczyła 3 grup tematycznych:

1. organizacji pracy komisji;
2. kontroli, opiniowania i oceny działalności ogniw i władz Federacji;
3. ustosunkowania do spornych spraw między niektórymi TJO a Zarządem FSNT.

Oceniając działalność FSNT NOT w roku 1999 Komisja Rewizyjna stwierdza, że była prowadzona w trudnych warunkach. Ciągła restrukturyzacja gospodarki, coraz większe trudności w zdobywaniu zleceń, konieczność sprostania ostrej konkurencji na rynku, działania dezintegracyjne wewnątrz Federacji kilku terenowych jednostek organizacyjnych i dążenie do przejęcia części majątku Federacji nie stwarzały sprzyjających warunków do normalnej działalności stowarzyszeniowej. Pomimo tych niekorzystnych warunków można było zaobserwować działalność pozytywną obejmującą działania opiniotwórcze na rzecz rozwoju nauki, techniki i gospodarki oraz działania obejmujące szkolenia, organizację konferencji, wystaw i promocji nowych wyrobów. Na podkreślenie zasługuje duży wysiłek Zarządu - przy stałym poparciu ze strony znakomitej liczby członków Rady Krajowej - dla działań mających na celu utrzymanie jednolitości ruchu stowarzyszeniowego. Główna Komisja Rewizyjna bardzo wnikliwie oceniła działalność merytoryczną oraz działalność gospodarczą i finansową Zarządu FSNT NOT. Na zakończenie swojej oceny Główna Komisja Rewizyjna zaproponowała przyjęcie następujących uchwał:

1. przyjęcia sprawozdania z działalności Głównej Komisji Rewizyjnej;
2. przyjęcia opracowanej przez GKR oceny działalności Zarządu Głównego FSNT;
3. udzielenia Zarządowi Głównemu FSNT absolutorium;

Wszystkie te uchwały zostały przyjęte jednomyślnie przez Radę Krajową.

W ostatnim punkcie merytorycznym posiedzenia Rady Krajowej omówiono sprawy dotyczące zebrania sprawozdawczo-wyborczego Rady zaplanowanego na 29 września 2000 r.

- a) powołano 7-mio osobową Komisję Wyborczą. Przewodnictwo Komisji Wyborczej powierzono prof. dr hab. L.J. Lewandowskiemu z Krakowa. Komisja Wyborcza wybierze kandydatury do wszystkich władz i agend FSNT do 7 września 2000 r.
- b) dokonano ustalenia ogólnej liczby delegatów do Rady Krajowej zgodnie z § 13 ust 1 Statutu, który mówi: Najwyższą władzą jest Rada Krajowa licząca nie więcej delegatów niż dwukrotna liczba członków zwyczajnych FSNT (stowarzyszeń). W Federacji jest 35 stowarzyszeń. Liczba członków Rady Krajowej nie powinna przekraczać 70-ciu.

- c) dokonano ustalenia liczby delegatów z poszczególnych SNT zgodnie z § 13 ust 2 Statutu FSNT, który mówi że w skład Rady Krajowej wchodzi delegaci członkowskich stowarzyszeń o statusie członka zwyczajnego FSNT NOT:

- 1.) wybierani przez stowarzyszenia zgodnie ze swoimi statutami. Na każdą określoną uchwałą Rady Krajowej rozpoczęto liczbę członków zarejestrowanych w stowarzyszeniu przysługuje jeden mandat.
- 2.) wybierani przez terenowe jednostki organizacyjne po jednym z każdego województwa. Delegata wybierają przedstawicieli wszystkich terenowych jednostek organizacyjnych mających siedzibę na terenie województwa zgodnie z regulaminem wyborczym uchwalonym przez Radę Krajową.

Zgodnie z uchwałą Rady Krajowej z dnia 30 czerwca br. ustalono że w kadencji 2000-2004 w skład Rady Krajowej wchodzić będzie ogółem 69 delegatów, z czego

- I.) 53 delegatów wybieranych przez stowarzyszenia naukowo-techniczne o statusie członka zwyczajnego. przy czym każdemu stowarzyszeniu przysługuje jeden mandat delegata na każdą rozpoczętą liczbę 5 500 członków zarejestrowanych w danym stowarzyszeniu na dzień 31 grudnia 1999 r i wykazanych w sprawozdaniu o działalności FSNT NOT w 1999 r

- 2.) 16 delegatów wybieranych przez terenowe jednostki organizacyjne, po jednym delegacie z każdego województwa.

W kadencji 2000-2004 w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich zgodnie z uprzednimi decyzjami będziemy mieli 2 delegatów do Rady Krajowej FSNT.

Teraz będziemy z niecierpliwością czekać na zebranie sprawozdawczo - wyborcze Rady Krajowej FSNT NOT w dniu 29 września 2000 r.

Stanisław Pachuta

Od Redakcji

Uprzejmie informujemy że nie będą w „Wiadomościach” zamieszczane materiały anonimowe. Wszystkie nadsyłane materiały muszą być podpisane oraz podane imię i nazwisko.

T. Kuźnicki

Konkurs Jakości Prac Scaleniowych

Stowarzyszenie Geodetów Polskich wspólnie z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi organizuje w roku bieżącym XXVI Konkurs Jakości Prac Scaleniowych.

Poniżej drukujemy Regulamin Konkursu.

REGULAMIN

XXVI Ogólnopolskiego Konkursu Jakości Prac Scaleniowych organizowanego przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Niniejszy regulamin ustala cel, zasady i tryb postępowania przy organizowaniu przeprowadzaniu i rozstrzygnięciu Konkursu

1. Celem Konkursu jest systematyczne doskonalenie jakości wykonawstwa prac skaleniowych pod względem gospodarczym, technicznym i organizacyjnym.
2. Przedmiotem Konkursu są projekty skalenia i wymiany gruntów.
3. Organizacja Konkursu :

- 3.1 Konkurs organizuje Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
- 3.2 Sprawy Konkursu prowadzi Sekretarz Głównego Sądu Konkursowego powołany przez Prezydium Zarządu Głównego SGP
- 3.3 Sprawy Konkursu przy Zarządach oddziałów SGP prowadzi Sekretarz Oddziałowego Sądu Eliminacyjnego powołany przez Zarząd Oddziału SGP
- 3.4. W biurach geodezji i terenów rolnych sprawy Konkursu prowadzą zarządy kół zakładowych SGP

4. Główny Sąd Konkursowy i Oddziałowe Sądy Eliminacyjne

- 4.1 Przy Zarządzie Głównym SGP działa Główny Sąd Konkursowy powołany przez Prezydium Zarządu Głównego SGP
- 4.2 Przy Zarządach Oddziałów SGP działają Oddziałowe Sądy Eliminacyjne powołane przez Zarządy Oddziałów SGP
- 4.2.1 W skład Oddziałowego Sądu Eliminacyjnego wchodzi 5-ciu członków:
 - a) przewodniczący - przedstawiciel zarządu oddziału SGP,
 - b) z-ca przewodniczącego - dyrektor lub główny inżynier BG i TR,
 - c) sekretarz - powołany przez zarząd oddziału SGP / przedstawiciel zarządu koła zakładowego przy BG i TR
 - d) członkowie - główny technolog BG i TR, przedstawiciel oddziałowej komisji techniki lub zarządu koła przy BG i TR
- 4.2.2 Oddziałowe Sądy Eliminacyjne powinny być powołane do dnia 1.10.2000r.
- 4.3. Oddziałowe Sądy Eliminacyjne wszystkie nadesłane prace rozpatrują na plenarnych zebraniach protokółowanych

5. Kryteria oceny prac konkursowych.

Przy ocenie nadesłanych przez Oddziałowe Sądy Eliminacyjne oraz Główny Sąd Konkursowy bierze pod uwagę następujące kryteria, którym nadaje maksymalne wartości

punktowe:

- 5.1. Ocena koncepcji gospodarczej projektu do 40 p.
 - 5.2. Trudności wykonania pracy spowodowane ukształtowaniem terenu, lokalizacją siedlisk, szczegółami sytuacyjnymi, warunkami miejscowymi /np. stosunkiem ludności do wykonywanej pracy/ itp. do 20 p.
 - 5.3. Zakres stosowania nowych technologii, postępu technicznego i organizacyjnego do 20 p.
 - 5.4. Przejrzystość, czytelność i estetyka operatu technicznego do 10 p.
 - 5.5. Inne, dodatkowe okoliczności podnoszące jakość rozwiązania projektowego do 10 p.
- razem do 100 p.**
- 5.6 W protokołach Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych i Głównego Sądu Konkursowego powinna być uwidoczniła wysokość punktacji elementów składowych, jak i punktacja ostateczna, którą uzyskała praca.

6. Decyzja Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych może podlegać odwołaniu do Głównego Sądu Konkursowego. Decyzja Głównego Sądu Konkursowego jest ostateczna.

7. Uczestnictwo w Konkursie

- 7.1. W konkursie mogą uczestniczyć indywidualnie lub zespołowo geodeci - projektanci - wykonawcy prac skaleniowych
- 7.2. Członkowie sądów nie mogą brać udziału w Konkursie.

8. Warunki, sposoby i terminy zgłaszania prac do Konkursu.

- 8.1. Do Konkursu mogą być zgłaszane prace skaleniowe i wymienne całkowicie zakończone w 1999 roku
- 8.2. Geodeci przystępujący indywidualnie lub zespołowo do Konkursu zgłaszają swój udział do zarządu koła zakładowego SGP lub do Dyrektora Biura Geodezji i Terenów Rolnych
- 8.3. W przypadku braku zgłoszeń indywidualnych lub zespołowych dyrektorzy biur geodezji i terenów rolnych mogą według swego uznania zgłosić do Konkursu najlepsze prace skaleniowe
- 8.4. Termin zgłoszenia do Konkursu upływa z dniem 15.10.2000r.
- 8.5. Zgłoszenie do Konkursu należy sporządzić w formie maszynopisu z wymienieniem następujących danych:
 - a) dotyczących wykonawców:
 - imienia (imion) i nazwiska
 - nazwę i adres jednostki wykonawstwa geodezyjnego, w której wykonano projekt skalenia,
 - b) dotyczące obiektu skaleniowego
 - nazwa i położenie,
 - powierzchnia,
 - struktura użytków i klas gleboznawczych,
 - ilość działek przed i po scaleniu,
 - ilość zastrzeżeń na okazany projekt,

Do zgłoszenia należy dołączyć krótkie sprawozdanie z opisem wykonanych prac, zawierające m.in.:

- charakterystykę obiektu (m.in. celowość przeprowadzenia postępowania skaleniowego, rzeźbę terenu, sieć dróg, stosunki wodne, strukturę władania),
- geodezyjne materiały wyjściowe (osnowa geodezyjna, stan operatu ewidencji gruntów, ewentualne pomiary uzupełniające),
- ocena trudności obiektu,

- założenia projektowe i przyjęte rozwiązania,
- uwypuklenie przyjętych ciekawszych rozwiązań projektowych,
- opis stosowanych technologii projektowych, pomiarowych i obliczeniowych. Integralną częścią sprawozdania jest mapa obszaru skalenia z wykazaniem rozwiązania projektowego np. w skali 1:10 000.
- 8.6. W przypadku zgłoszeń zespołowych, dyrektorzy biur geodezji i terenów rolnych powinni przesłać równocześnie swoją propozycję dotyczącą procentowego podziału między poszczególnych członków zespołu, ewentualnej przyznanej przez Sąd, nagrody pieniężnej.

9. Tryb i termin przesyłania wykonanych prac konkursowych

- 9.1. Do Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych należy przesłać całość operatów zakończonych prac zgłoszonych do Konkursu albo wytypowanych przez dyrektorów BG i TR - w terminie do 20.10. 2000 r.
- 9.2. Oddziałowe Sądy Eliminacyjne powinny wybrane prace zgłosić do Głównego Sądu Konkursowego do dnia - 31.10.2000 r. wraz z jednym egzemplarzem zgłoszenia i swoją szczegółową opinią odnośnie każdej pracy.
- 9.3. Główny Sąd Konkursowy rozpatrzy i oceni nadesłane przez Oddziałowe Sądy Eliminacyjne prace wraz z opinią w obecności bezpośrednich wykonawców prac lub ich przedstawicieli.

10. Nagrody

- 10.1. Dla wykonawców najlepszych prac skaleniowych i wymiennych Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi ustaliło następujące nagrody pieniężne:
 - I nagroda - 8.000. zł
 - II nagroda - 5.000. zł
 - III nagroda - 2.000. zł
 oraz dyplomy uznania
- 10.2. Główny Sąd Konkursowy zastrzega sobie prawo, w uzasadnionych przypadkach, do zmiany zarówno ilości jak i wysokości nagród.
- 10.3. W przypadku ufundowania specjalnych nagród rzeczowych przez innych sponsorów lub ustalenia nagród z innych funduszy, decyzję o przyznaniu tych nagród podejmuje Główny Sąd Konkursowy przy udziale fundatorów nagród.
- 10.4. Wyróżnione prace konkursowe na wniosek Głównego Sądu Konkursowego mogą być przedmiotem specjalnej wystawy zorganizowanej przez Zarząd Główny SGP i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu popularyzacji i doskonalenia wykonawstwa scaleń gruntów.

11. Postanowienia końcowe

- 11.1. Prace przekazane Głównemu Sądowi Konkursowemu po zakończeniu Konkursu zostaną zwrócone autorom
- 11.2. Zarząd Główny SGP i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi mają prawo wykorzystać prace konkursowe do ich popularyzacji w celu podniesienia techniki wykonawstwa prac skaleniowych i wymiennych.

Regulamin zatwierdzono w dniu 30.08.2000 r. na posiedzeniu Prezydium Zarządu Głównego SGP L.dz. 23/11

VII Kongres Ekonomistów Polskich

Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT ściśle współpracuje z Polskim Towarzystwem Ekonomicznym zarówno na płaszczyźnie stworzonej przez Porozumienie o Współpracy FSNT-NOT, PTE, SKwP i TNOiK zawartym we wrześniu 1994 r. jak również w ramach bezpośrednich kontaktów i wspólnych inicjatyw.

Polskie Towarzystwo Ekonomiczne podjęło inicjatywę zorganizowania **VII Kongresu Ekonomistów Polskich** pod hasłem: „**Ekonomia w epoce cywilizacji informacyjnej**”, który odbędzie się w Warszawie w dniach 25 i 26 stycznia 2001 r.

PTE zwróciło się z prośbą o upowszechnienie idei Kongresu w ramach Federacji FSNT-NOT i zachęcenie do udziału w tym ważnym wydarzeniu, przedstawicieli środowisk inżynierskich.

Poniżej drukujemy pełniejszą informację o VII Kongresie Ekonomistów Polskich oraz wzory deklaracji uczestnictwa i deklaracji przygotowania referatu lub komunikatu.

Główne hasło Kongresu „Ekonomia w epoce cywilizacji informacyjnej” jest bliskie naszemu środowisku, bowiem dotyczy społeczeństwa informacyjnego w którego budowie aktywnie uczestniczymy podejmując wiele ciekawych i konkretnych inicjatyw.

Założenia programowe:

W dniach 25-26 stycznia 2001 r. odbędzie się w Warszawie VII Kongres Ekonomistów Polskich. Kongres odbędzie się pod hasłem „**Ekonomia w epoce cywilizacji informacyjnej**”. Przygotowaniami do Kongresu kieruje Rada Programowa, której skład podany jest na liście wiodącym.

Do udziału w Kongresie Rada Programowa zaprasza jak najszersze grono polskich ekonomistów, reprezentujących różne szkoły i środowiska naukowe. Zgodnie z ustaleniami Rady obrady Kongresu będą prowadzone w ciągu dwóch dni w sześciu następujących sesjach:

- Sesja 1 - plenarna - pt. „Czy ekonomia nadąza za wyjaśnianiem rzeczywistości?” — koordynator prof. Andrzej Wojtyła;
- Sesja 2 - plenarna - „Jaka polityka gospodarcza dla Polski?” -koordynator prof. Urszula Płowiec;
- Sesja 3 - równoległa - „Społeczne aspekty rozwoju gospodarki polskiej” - koordynator prof. Stanisław Owsiak;
- Sesja 4 - równoległa „Przedsiębiorczość i konkurencyjność” -koordynator prof. Joanna Kotowicz-Jawor;
- Sesja 5 - równoległa „Problemy rozwoju regionalnego” -koordynator prof. Jacek Brdulak;
- Sesja 6 - równoległa - „Edukacja ekonomiczna” - koordynator prof. Marek Rocki.

Przed kongresem zostaną wydane Zeszyty zawierające referaty i komunikaty przygotowane na poszczególne sesje.

Nadzór nad całością prac merytorycznych powierzono zespołowi sterującemu, a jego członkowie będą pełnili role koordynatorów poszczególnych sesji.

Przewodniczącemu Rady Programowej powierzono otwarcie Kongresu i jego podsumowanie. Przewiduje się także wydanie materiałów pokongresowych - w formie odrębnego wydawnictwa.

Obsługę organizacyjną Kongresu zapewni Biuro ZK PTE.

Sekretariat VII Kongresu Ekonomistów Polskich
ul. Nowy Świat 49
00-042 Warszawa

DEKLARACJA UCZESTNICTWA W VII KONGRESIE EKONOMISTÓW POLSKICH W WARSZAWIE 25-26 STYCZEŃ 2001 r.

Tytuł - stopień naukowy - Imię i Nazwisko

Uczelnia, instytucja

Instytut, Katedra

Adres do korespondencji

Telefon: fax: e-mail:

Zgłaszam udział w sesji nr

Wpłaciłem za udział w kwocie 200 zł* przekazem na wskazane przez organizatorów konto do 15 października 2000 r.

BIG BG S.A. I/O/Warszawa nr 11601029-30109001

Polskie Towarzystwo Ekonomiczne Biuro Zarządu Krajowego

00-042 Warszawa, ul. Nowy Świat 49

*) pokrycie kosztów wydania materiałów kongresowych

Podpis

DYSKUSJE POLEMIKI

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich
Redakcja „Wiadomości”

Wzburzony zarozumiałym i ironicznym tonem listu kolegi Krzysztofa Filipkowskiego z Poznania w sprawie „nieuczciwej konkurencji” chciałbym wyrazić swoje uwagi związane z tym tematem. Nasze „uprawnienia zawodowe” wymagane są do każdej pracy w zawodzie wyuczonym i wykonywanym, uprawnienia nie tworzą automatycznie nowych przedsiębiorstw geodezyjnych. Wszystkie próby ograniczenia liczby geodetów z uprawnieniami podejmowane przez „rekiny geodezji” które chcą żyć z pracy kolegów, którym zablokują drogę do tytułów typu mierniczy przysięgły, euroinżynier, czy etatowy biegły sądowy, są niegodziwe, a ich rzekoma troska o wysoki poziom wiedzy geodezyjnej jest bałamutna, bo geodeta uczy się przez całe swoje życie, jakość pracy ma się nijak do tytułów bo wynika z sumienności, doświadczenia, znajomości warunków lokalnych znajomości terenu oraz historii wykonywania zawodu geodety na konkretnym terenie, czego nie może dać żadna „wyższa” uczelnia nawet z Unii Europejskiej, słone opłacanie różnych szkoleń i kursów nie zastąpi samokształcenia i śledzenia aktualnej sytuacji cenowej, przy szacowaniu nieruchomości oraz prawnej i technicznej przy większości opracowań geodezyjnych.

Tęsknota do samorządów typu adwokatury, z ich płatnymi „nie mało” aplikacjami, licencjami, limitami, egzaminami w ramach układów i dodatkową biurokracją, może nam tylko przysporzyć tak samo złej opinii, jaką cieszą się adwokaci. Geodeta za swoją pracę nie może żądać więcej niż jest w stanie zapłacić zleceniodawca, czyli proporcjonalnie do cen gruntu, inwestycji oraz innych usług o podobnej pracochłonności, wymaganiach fachowości, znaczeniu opracowania i ponoszonej odpowiedzialności za dzieło.

Brak kontaktu z osobistą praktyką zawodową Geodety Gminnego, Powiatowego/Wojewódzkiego i innych zatrudnionych na etatach, ma swoje dobre i złe strony, ale zarzut nieetycznej konkurencji wypada udowodnić. Stawianie do przetargu WBGiTR razem z firmą „krzak” która nigdy nie miała do czynienia z takim rozmiarem i asortymentem robót, było by dużym błędem o trudnych do przewidzenia skutkach.

Z poważaniem
Leszek Krystian
Warszawa

Sekretariat VIII Kongresu Ekonomistów Polskich
ul. Nowy Świat 49
00-042 Warszawa

DEKLARACJA UCZESTNICTWA
W VII KONGRESIE EKONOMISTÓW POLSKICH W WARSZAWIE 25-26 STYCZEŃ 2001 r.

Tytuł - stopień naukowy - Imię i Nazwisko

Uczelnia, instytucja

Instytut, Katedra

Adres do korespondencji

Telefon: fax: e-mail:

Zgłaszam referat/komunikat na sesję nr

pl.

Podpis

Wskazówki dla autorów referatów: objętość do 1 arkusza wydawniczego; edytor - MS - Word 7.0; czcionka Arial 12 punktów, odstępn między wierszami 1,5; marginesy obustronny szerokości 20; wskazówki dodatkowe: referat (komunikat) przesyłać pocztą elektroniczną na adres: zk@pke.pl lub złożyć w 1 egzemplarzu wydruku komputerowego wraz z dyskietką - do 15 października 2000 r.

Wydawca „Wiadomości”: Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich, 00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5, tel. (0-22) 826-87-51.

Skład: „STUDIO KOM” s.c., Białystok, Malmęda 3, tel./fax (0-85) 744-58-66.

Druk: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne S-ka z o.o. w Białymstoku, **Nakład:** 4000 egz.